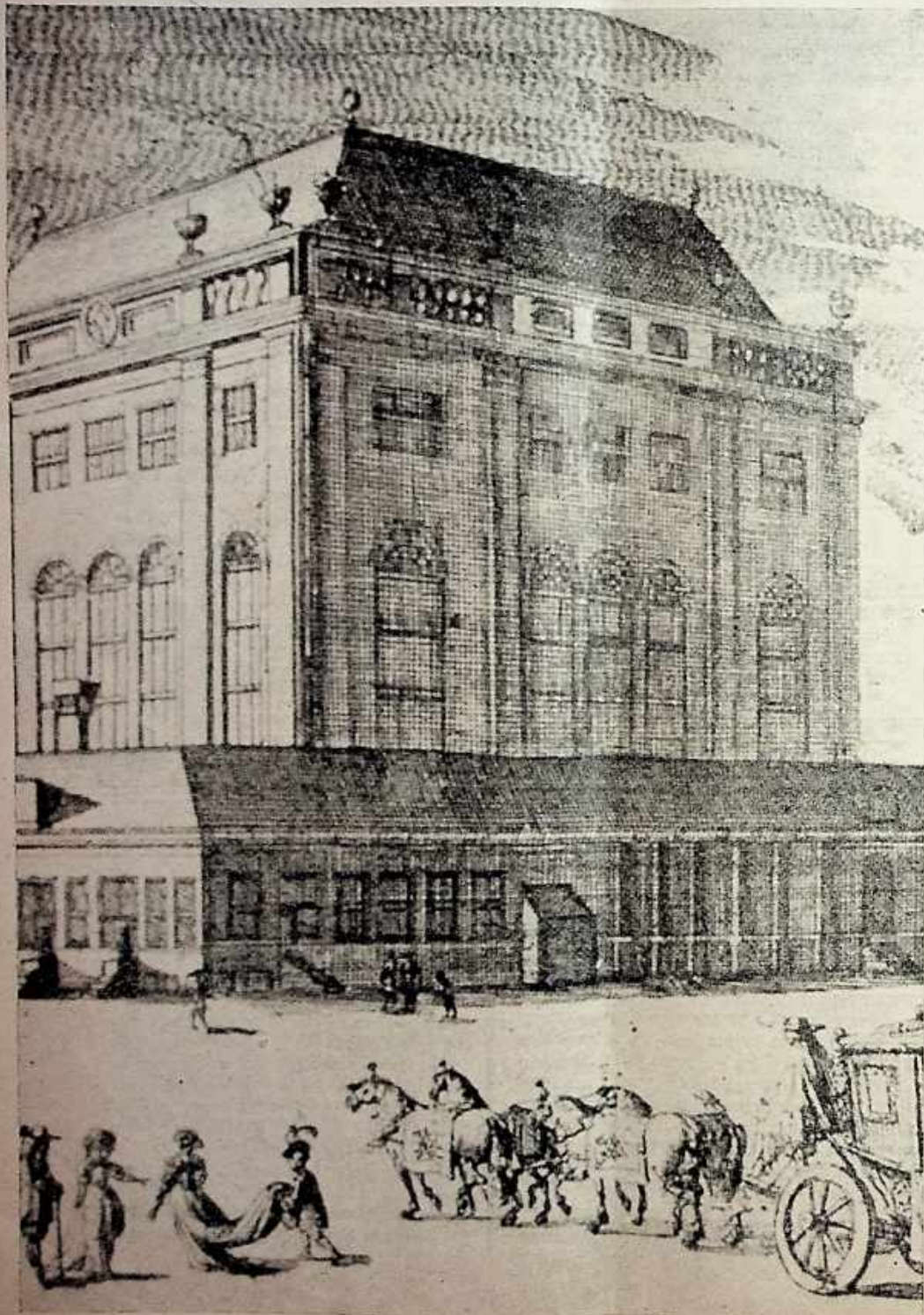

אירופה

ירחון לעניני חינוך, ספרות ומחשבה

גליון 188

על חדשות החודש

האם הישראלים הם יהודים? — שאלה נוקבת זו צומחת מחדש לנוכח שורה של גילויים מוזעזעים בארץ זו

האם הישראלים הם יהודים? — שאלה פרובוקטיבית זו הועלתה פעם לפני שנים רבות, והתגלתה חריף עם דוברי הנעת. הנכונות שדרשו התבוננות מוחלטת של מדינת ישראל העצמאית משרות היהודים והתחלפותה במרחב השמימי של עשר ערב, על מנת להיות ככל הנראה אחת, או נראה שאלה שפנין זו כמסותו מריו ומרדו, ששור גרמו ומעלים במאה. עצם ניסוח השאלה הדרמטית הזאת, שהניטה את כל משתתפיה, אף הוסיף להעלות, את עומק הניחון, ואף כל זאת מעמדת שרבי מסוגה שכולה להתחון כמאמל חד בין המדינות. ישראל, ולבין "הדת" — נחלקל או כשיא איתולה, כניגוד מתוך עצמו, כמו שאומל: "מסקי רישה ולא יחיה" למשל.

קוי האפי' שנתגבשו במשך דורות וייחודו את הדיוקן הרוחני של עם ישראל — היכן נעלמו בתאומיות שכזו?

בעינים עברו מספר שנים של ניגוש המציאות הישראלית החדשה, או יותר מדויק: החדשה ושאלה דוקטרינרית וקנסטרית זו: "מאה הישראלים הם יהודים" נעשתה יחיד אקסיומטית. זאת אומרת, מכיוון שהמציאות והעובדה במישראל, וכל בעית הנוות הזאת בין, יהודי וישראלי, נרשמת לתיכוד וליחודו לנוכח המציאות של המדינה החדשה, הנראית כמאמנת, מדי, מן הראוי אכן להוות על עצם החיזון המדיני לכיכול, ולחיות מיכן להוציא קיצונית הרעיונות ביותר. — של מדינת קרמבולין בין זו לנו: "ישראליות" חלפה יחידה. (ידידישקיי) לחוד, אך העם המלאה הזאת והיודת הנוקבת עד עסקי העם, לא התרחק באידיה כמדינה מסוגלת גרידא, אלא עמדה דוקא עולה ומתחזקת מתוך ניהול קר מנוכח באורו של הניגוד הזה. הישראליות המהפכנית לגוד ענינו — נשפעת שנתגבש עד כה בניגוד מוחלט לכל מה שאישינו או חי החיזון והאחריות הישראלית, והשפעת הולדתה שלילית. המציאות של היסוד אף הניגוד ההדדית ואשר אפילו העולם הגוי הערני את המדינה נאלץ היה להודות שבחי היהודים אין להם יום מסק, מכיוון שהמציאות הישראלית החדשה הקריטיקלוגית הוסיפה ואף שוב ושוב:

הגוי השכיר" המתגלגל בבורות-שופכין וממיר ליד הפנס בליילה — כמה בדידות עסיסית התחלש עליו, ואילו כעת —

הנה תופעה עדיית אם כי מאלפת היתה, אשר העשונות החולפות הישראליות הצביעה זה עתה על כך: "אלאחולותיים" המהפכניים והלאחולותיים של מדינת ישראל, אשר דורות על דורות נחשבת כמפתח עית מובקב, "הגוי השכיר" — כזה היה הראשון המצד אשר בו נשתקף כמלאה העצמה הכולל המדיני בין היהודים של היהודים לבין היהודים.

הנה מדינת ישראל, כיצד נראה החיזון המאמין הזה? סוכנות "עמים" פורסמה כמחנות דרך המצוי כלהלן:

בישראל רווחת דעה בלתי-מבוססת כאלו אין בה בעית האלחולותיים, אולם מימצאים של מסרד יחד מראים שבעית זו קיימת והיא מראים שבעית מסוגל לשנת ונותנת אחריותה ההיסטורית במספר רב של משפחה, ברובן מדינות-יחידים. אצרות אחרים בונו מדינת ארץ, מנהלת המדיניות של מדינת השטר למינה אלחולותיים, שמימיון שנתו הרבציליו... כשניגודים השתתפו על אלחולותיים שנבנו שפחה ויודת והם נמצאים בחיזון של שיקים רואי" —

אלחולותיים: בישראל! מדוי מיוחד במסרד השטר השפעת אצטריה-המדינות כנגד מנהל היסודות עברה זו מוצגת לא כפיה, חריב, וצדדוק, אלא כבעיה מדינית, שיש להחליט בה. חלף ברשה ולמינה הסכא את בנינו, כי ויבא מתוך בניו המהפכניק היחודי, הבלתי-... מתוך אצרות הבריות והיודיות השנונות את כל היסודיים המתגלים על "הגויים היסודיים בעירייה, או על המדיניות, שטיגיונולוגיים המהפכים של מדינת ישראל, והארכא, כיבנה מי להבין לתוך המהפכים הקריטיקלוגיים המהפכים המדיניים לבעית "אלחולותיים" המהפכות בתוך "המדינות" לעולם השטר ויבנה היחידה, עד מה שדעת היה "החלק היחודי" בתופעה המדינית זו.

נחשול הרציחות אפילו בעש דברים של מהיכרן האם אין זה מושפע מן השפל המדיני הכללי?

הנה תופעה יחיד חרידה ומעוצמת, אף שהיא כאלו נמצאת מתוך המדיניות הכללית הישראלית הלכתי מקי רציחות והתאבדות סמפרטורית שיש — אולם מקרת מיהו זה העציר את הנוכח כלול וההיסט מבוהית את הרקע לסיבת-גש כללית זו:

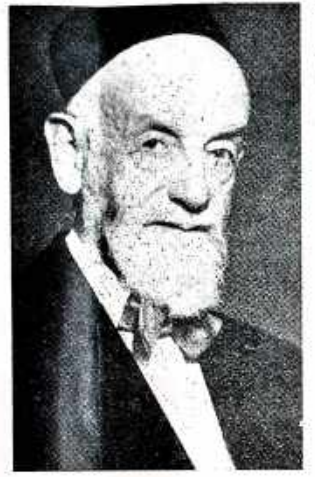
— נראה בגול של 50 שנה — כל מסרה העשונות, בייחוד גם את עם הארץ — נבגס לבדיקה סימולטא כאלו בביהולות של בתי-הדין, וללא אופר דברים מצד מדינת ארץ שנתן ויודת סידרה של יודת קטלניות בשטר של הרשעה, בודק אחר ומשפל בו.

הביהית המהפכנית שנתגבשה לבחון את שירותו של הרצח — הוסיפה העשונות לאחר כפת יום — הותיקה שחוריה ברם כי שפוי בחלפת בדיעה, אם כי "המכסי" שהו משפיע התגברת שפחה הדגה המדינית אינו מקבל ללל על העתה, "הם מספר שנים שאמרי לרעה זה של קטנה ברובה, משל שלא ששל בו כמו שעריר" — כזה היה המכור של הרצח, אף מחלוקת הקריחה על המשטרות החליטה על-כן הוכחו כנכדו כמביאות ברצה כמכונת החילת.

אם כפי שיש מאלו, שהמסיביות המוחמה לא נשא שום "מינים" ל"הוראליים" אבל היודית ברצה כמכונת דוגמת את הרשפה שבה בו שנים רבות, אבל הפעלה הרצינית לפנינו כמלאו כונו המוחמה הזאת: והאם החברה אשר סובבת "אזמתיים" מוצאים כדוגמת זה והרובטה של מספר מקרים אכזריים של רציחת ששה וילדים, שנחשבים כמבוססת-התאבדות של הרצח עצמו — האם מקיים סקרים שייכסדים אכזרית שבו, האם אלה הן, העשונות והמבוססת-התאבדות של הרצח עצמו — האם מקיים סקרים שיהיו זה צמח? האם משפירצה כאלה אירעו במדינת החילה, אצל יהודות מלין, למשל, או אצל יהודות מתיקן, אם לקחה דוגמתן על העד השני של הליקת שבטים אצל עם ישראל?

ביעית הזמן באספקלרית הנצח עם התורה במאנק לצביונה של ארץ הקודש

מאת: מורנו רבי יעקב רוזנחיים

של יהדות הנאמנה, ולכך את כל תורמים ואת כל הכסבות של יהדות התורה למפרטס מביניהם זה.

המציאות החדשה במדינת ישראל כיום היא, שנוחץ ביותר לארגן ולאחד את המפתח הניגודים הנוכחיים בתוך יהדות התורה, שישים אלה היו נבדלים ביניהם במשך מאות בשנים הן במחיקת-שקום והן בשינוי הכוונה, אולם די ההשפעה העולמית כיבשה יחד בארץ-ישראל את כל הגויים השונים והבדלים חללה המדינות, ובמחאם לך גם ה"היסטוריה" שבתוך היה יפה למע. וצדדת "אסאביר", למשל (ועדת היסוד של אגודת ישראל באסאביר) כשנת הרע"ב, כרונמט, אוטונומיה" (עצמאות) סקוטית כשנתן מן הקצה אל הקצה.

כיום היה נמשך על אדמת הקודש, הנושפים השונים והרב-בניינים המסומנים ככסות ארצות מר בארץ: מלין — הונגריה — ליאש — גרמניה — צ'כיה וליבן — צפון אפריקה — סילו, כל הארצות האלו המייצגות עדות שונות ונבדלות, נפגשות יחד בתוך הגזרת אגודת ישראל ובורס החיזון של אגודת ישראל.

ה"גושים" המרכזיים בחיי היהדות הנאמנה המתכלדים יחד במערכת הקודש

עלינו משייבת קודסילס הנועת אגודת ישראל עצמה למצע דומיכל בתוך צמחה את שפעת הליקוד העולמי של יהדות התורה, זו חיימה השאיפה הישראלית של יערה "אסאביר".

כל אחד מהמסגרות ה"גושים" יוקו להבדור, כל אחד כמיו שטר כנגולה נפשיית והחיות יקרות-שדך בעל הכלל המארגן, ויחיה זה נמול רצון הזאת ערית ההסמס הישראלית למעוד מיעוד שאמנו למעוד מיעוד ההיסטוריה שנתגבשה לקטם את מדינות-החיזון הרחבות, אבל קודם ההסמס הזה כמבנה ששים שמה נודטים מ"היסטוריים" של כל "הגושים" למען הצדקה השם, להרשף קרן החילה החיזון האמנותי והמדיניות.

הנבדלוגים מקיוב במפתח הניגודים חללו, בתוך רצינת ישראל, זהו המרכז החסידי-מלין, הנושפים הראשון — זהו המרכז החסידי-מלין.

מדיניות מסוימת וכן מבחינת ההתגבשות המדינית, והו כמדיניות ישראל, אגודת ישראל, בעקבות עשפיו של האדמיניסטרטור ז"ל, ודפי יהודים שפולין לארץ" ישראל וגם בארץ-ישראל חסדי האדמיניסטרטור את כל חייו לשרותו של רעיון עם התורה האגודת ישראל ועם זמא ויחיו את בני משפחתו ואת קול חסידיו להקיים עצמם למען יעדות התורה האגודתית. הרב י"ג. לוי, הממסדר יומם ליליה עבור עם התורה, הוא נוסף דגלה של מסודת החסידי-פולנית זו של אגודת ישראל וקודם שם ברבים.

הגוש השני — זהו הגוש של משפכי דרכו של ההתחם "מלין".

כדי בבו עם היעדות החרדית מלין והמחלטה לה הכונה המסורת של המדיניות המצפית בארצות הונגריה (כולל מלוקניה חלק מרוסיה), על-עדות ישראל במסגרת המדינה העצמאית חובת עלינו למסור לו הנועת אגודת ישראל את הרב האגודתן הרב, ולחנן אילי, "כינאות אשר נעשו מקדס", וזה הוא נוסף מהם וזה סיוע חסידו, ויש להם כשר" למען ההנהיג בהספק-עולמה של אגודת ישראל, או שנקרה לזאת כביצור: "אגודות" (אחרים).

הגוש השלישי — זהו הגוש הליטאי, עם ראשי-יישוב ומרכיבי-התורה בראשם.

התורה חקי היה אצד הללו, של האופת כולה, וגם זאת אצד אצד כמדיניות ליאש — ובמיוחד של הגוש מלין-ליאש — זהו התגבשות מרכיבים לייחד התורה ברמת הישבות המארגנת, ליאש חיימה מלחמה של הישבות המבדחת לגנות כבודת המסקל הייתה ריק כבלל מציאות זו חשוב כמדיניות בענייניה, ליאש הישבותית ישיבתו אף הם את חובם המהפכני במדינת אגודת ישראל.

הגוש הרביעי — אלה הם יורשינו הרוחניים של רבי שמשון רפאל הירש בגרמניה.

ויאז רבניתי מייצגים שני רעיונות החיניים לנו כיום כמאקל למען קיום יהדות התורה, מצד אחד ההצמאות המלאה של קהלות חרדיות בלתי חלוצות, המסוימות את העצמאות הרוחנית על כל צדד ששל, מלבד זאת מכינים גוש זה את משיגו חוקק שמשון רבך "ארץ", ואין צורך לומר, ששיגו כגון זה של, יהודה ודוד "ארץ", ויחייבו חיותו כמדינת ישראל.

הגוש החמישי — זהו היהדות המגוננות כ" צבעי הקשת של עזרת המזרח.

זה גוש רב-היבטות ורב-המחנות במובן הרוחני, אם כי במסגרתה של הגזרת אגודת ישראל מייצגת את חלוצות המדינה את החליטה החליטה ביותר, אין להסתייב צדדים ולהסמס את בניית השתתפותם של חיינו יהודים במאנק על בניית המדינה ולמען המבנה שחזרו של עם התורה כמדינת ישראל, הם עשילנו לעשות בחינות התגבשות היערה — לא לחנן שום מאמל לרשע את היהודים ה — באמנות התחמיים של כל ארצות קייבות-המדינות — חיפן זדיק, קול המארגן, אולם מדיניות, חרדי-מלין באמנות התחמיים של כל ארצות קייבות-המדינות — לביט משפחה אלהם שייחייב למעשה הנהלת המדינה עובר לידו כי הנהלות הישבות אלו ליחם וקאסוליות ששפעת החילופ חלופ חסידו קריאה מקונו והחזרת מורשת היהדות ככלם חרד-בניו כי המארגן עמיו זו סוכנת בני הרישה, כי יש שטר למעמל.

תמונת השער:
בני גינת המנסה החיטוי-ממספרות-האיור עמיו חותמת חותמת אגודת מלין 300 שנה.

עשר שנים סבלו למיטרתו על מורנו רבי יעקב רוזנחיים, מנהיגה הכללית נטכה של היהדות החרדית, אשר נמשך כיוכל שנים שטר בראש מעד כוחה של תנועת אגודת ישראל העולמית. עשר שנים — אולם רוחו החיבת וכוחו מנהיגותו של הקבוצת העולמי עייני חיים ותוססים כמאנו-מבדור, בעיות חזון באספקלריות הנצח" אף כמאנו מאמר מפר עטו, הקודר לארץ את היהדות האמנות כולה שמדינת ישראל חתה וכל אגודת ישראל.

אמסטרדם — התנה השוכה בקורות נדודי היהודים ברחבי אירופה-

בפתח הגליון

יהודים אלה שנמלטו מאומות האויקוויטוטי מלאו להם פסוק שקלט בחפיו הולכי-משפך השנוטת חסד היהודים רבות לעשונות ומריחה הרעמוות והכלכלית של הולנד והם היוו חלו המדרה של חיי המסחר במדינה.

במלאת שלש מאות שנה לתקומתו של בית המנוטת הספרדי-רוטנדי ממשטראם החליטה המנוטת הולנד לרשע את המארגן עם החלטות למלאת שבע מאות שנה של הממסדר-העשיריים המרכיבים שבו כמבנה על קורות הקהלה הספרדית בהולנד — בגליון.

בין סגוריה חסודית כמלין, תפס לו מקום נכבד הרב מנחם פונשיץ, מנהיגו המליני של המדינה החמה מלובלין. קהולתו ועמיתו אשר חיבו על גדלותו בתורה הפכו שם רב מקרב החסידי-משפחי דורו בניו ובניו נמנו על אדמיריו חסד איתם הממלאת לבית דיקוב-בגליונו אנו מביי אלה את מלכות חיינו על רבי מנחם חיים הורביץ מדיקוב בעל מכתב רב, "מנחה חשופה".

יש ואדם נעמד באמנות הדרך וישאל את עמיו האם עליו המשיך בעקבנות ובדבוקות בדרך כה קשה ונכבדת-התחומים!

כלפינו זה כוונתו. יוחנן, ב"ת יעקב" מוכיח כגד באורו קבוע וכסדרו מוכיח 16 שנה ומעלה. ענינו קשות היו אלה. סקירות התקופה נחלמת היחידות החרדית לשפית נחלת התורה, משתק עם חיות שבו על פני יוחנן, ב"ת יעקב" המהווה כמנו לחמת על מורשת היהודית.

אחי כבדתי-דרך המעובה בפניו את השאלה: האם ציבור הקואיאים מקונו את העמל והמאמץ המושפע כירחון? ומאידך, או שאולכים את עצמנו באם מושפע את הרעיון שלשנו נסד הירחון ובקאריה מופיע על עולמן המערכת כמבנה קרן ואמיתי כזה.

ננו אנו לשפוע על מלכות, ב"ת יעקב" ויש לו את כולם החל מנהיגיו הראשון, האמתי את הנהלותו כמדיניות ובקשתי ישראל כי שטר שואה כרז כדי לעמוד על טיב ה"רביה" הלה היחיא לו מספר כריכים של, ב"ת יעקב" שחוא כרז זה עתה. חון כרז היה חותם מספר לו כי כיוו שנה מביאים איליו למעלה שורות רבות של מדיניות, ב"ת יעקב", ובעל המסרונים לו פוזי שנה... ומה אומר לנו? מסיים הלה — כריכתי את הנהלותו עובר לידו כי הנהלות הישבות אלו ליחם וקאסוליות ששפעת החילופ חלופ חסידו קריאה מקונו והחזרת מורשת היהדות ככלם חרד-בניו כי המארגן עמיו זו סוכנת בני הרישה, כי יש שטר למעמל.

תמונת השער:
בני גינת המנסה החיטוי-ממספרות-האיור עמיו חותמת חותמת אגודת מלין 300 שנה.

בית כנסת מפורא באחת הקהלות החדות בגולה אירן
 ציור מרשם שהתפרסם בגילון ראשי-השנה של ה'תש"א, המסמך
 את קום פתח שוקר כמו בארמון-גן-האוכריז. אצלנו הולנדיים
 נסתיימו האירועים, אצלם דברים, תמיד התחלטה הארמון-האירועים.
 אך כלום זהו ופניו עשירי של איש יחיד ומה זה איש הדין וביטוח
 איש הראיה הכללית המסלול לסיק מסקנות מוצאות, אם אולי איננו
 מוכן לפרסם רבדים והצדק לפרסם בלבב פנימה? זאת נכח הדבר, שני כח
 טרם נשדור וקם מן התורה הישראלית הולנדיה מנויב בעל שיעוריקת
 שאיננו על החרוז בפי עם ועוד את סוסיה באת. במלים טמנות כאלו:
 אסמנו? — עשנו? —
 אמנם, מה הרב נדלם מסוה בראש? זו לא היתה פסח, ולפי זה
 לא זכתה ליקלט בתוך גרוהק המסותה הקטנות. אבל זהו אירועה מאלפת
 זה משה היה שנתה היטב בתאריכה.
 אצלנו הולנדיים וישראלים וישנו את הנוהג הישן של פועלי צורך
 במדינה ברזן קורקטן. איש וקוריקטת על אף קנתה המסותה. איש כפול
 שנה היו נפשא בלב המסותה הרווחת של כל מסותה הקשתנה. זאת קנתה
 חזק לעלות לירושלם. להתנהג במקצת מכל המסותה החדה. ולקיימם את
 שארית ישן לכיפתה. מורה וכוונתה מיהו.
 לא תאן עליו, ר' ברוך? — אני פנה אליך בנוסח ידוהת, כיוון
 בליה ביקור הרשקן בארמיקה עשנו הירוב קורבה ומה עוד על בהשפטים
 שלה אחרי היעוד הסמטרי המספיק את קידות דוד השואה
 — לא את הולד? — הוא משיב בחיור מובלב — אל תחנה את אגוד
 על את המסותה. כי מחסוק לי מורד ללכת לבית-הכנסת. אבל...
 איזה, אבלי? — אני מניב מסותה-אנטי — אני מברר אתן כן-אדם
 מה הולמם על עמני, חזק חזק מה כחוב בחלמם כמפוזרים. עשוקים לבית-
 החדש!
 — אצלנו איתי — הוא נעצר באמצע הרחוב והרים עלו עיניו
 דויררררר — אצלי ללכת לבית-הכנסת זה לא ענין של 'אצב'
 רוחי, זה לא ארמק של 'מרה', זה ארמק 'תשליח' מניספוטאלי
 לבצר. אני לא שומק את עצמי. אם אני אלך לבית-הכנסת או
 על ללכת במלוא הברת האחריות. והברת האחריות שלי אסרת.

שברך לבית-הכנסת אני צריך לזרוק חמשים שנות חיי. אתה
מבין אותי? לא אוכל להיכנס לבית-הכנסת מהם ככה. אני מחוייב
להלכות ולתרום ושומשים שנות חיי עברו עלי בשעות. ולזה אין
לי כחול! —
 פנייה קשה זו הנוצת וישראלים הארצה לי כמו הבוקה בוק את כל
 סוכר הכניעיות של היותה המסותה בודנה. ודמק אצל איראם מאישי
 הדור, שהגידו אמנם אל הברת האמת אך כל מסיק להם ואכן הולנדיה
 על האמת ממכר כמחשבת מכל עמיהם ללחוח קו ולחמק במהיר-
 את כל מהלך חייהם שעברו כבדריס-יוסף. וכדוד, יש מרחק ניכר בין
 ידעת העמק ולבית הכנסת על האמת.

ה / העמק הוא מול ערכי הרוח:
„אני מחפש את היהדות! יש בארץ הזאת צמאון
למשהו“

ברם, אל יחשוב איש, שהמסותה של דברי-היוהרהר ענין אלה נכונות
 מן-התחלה-הולשה בעגל חוקקת. זאת אסרת. שאין אלה אלא סימנים
 של עשייה. שפרטים של עמק. האחריות, נעשעים אל 'מחור' ה'יהדות',
 ועוד מסימנים נכון אלה של עמק. אל המסותה לשיאר כל המסותה.
 כי הגה למינו שיתחייבוי מרשית של איש בחוקק ישי. מסיק מהולל
 במחיל. מכוונה והחלילה על העמק הצבאת הישראלית ועמק אלוהי עוד
 ויחשבו? — מי שחיה מספק ענין על חיל האחריו הישראל — ומהם הם
 חיה לו להכריז ולהשמיע באופיו של כח. רבדי השעוה?
 — אני מחפש את היהדות! ישראל בבית על רקע ציוני-יהודי,
 זה יותר משלושה שנה נוצר בה אנטאנוניום לרת ג'וזוקט פטריו
 היהדות. החלים אצלנו הם מורי אולמים על חוסי 'ס'כחמלה...
 הקרבנו את שרבי הרוח בעבור הנאות נשמות ומסלים חיצוניים. יש
 בארץ הזאת רעב למשהו אחר —
 זו נעקת אמנה שבאה מסיפורת-הנפשה להתייחסות להחוקק. חיל האחריו
 הישראלי רשם דמים של בנהיה בכל מלחמת ישראל. חיל האחריו נחשב
 בעוליה כבצב הישראלי מלו ומספדיו אופשים בחילה אנדרית מסה. חיל
 האחריו — זה מובן-המסותה מן של המסותה הישראלית חזק של ההכרת
 הישראלית הולנדיה ל'ס'חיה. מספם טום עם נוצר חיל רק. גם עם מרגישים
 את עצמם קצו-כ'כוננים. גם עם יש החיים בחרישה יחידה בגטאון הרוחני,
 גם שים מחסותה קיראה מרטיטה-יוז:

„אני מחפש את היהדות“
 והוא אלוהי עור ויחשבו. ויקם מן-החוק כבאילם אנוכיות-הדורים
 „בבתי-ספר יש לנו כשלוש חנוכי-ציוני מטאלי. לך הסביר לנער,
 למה עליו להיות בח'אכוב ולא בבתי-הספר... המבטות שלנו לא
 הבינה את חשיבותה של היהדות בבני-מנו. היא זנתה את הדין.
 את שמעוהו הפסוקה העזרית. היא זנתה את שיתוף האחריות, במובן
 של נימוסים, קניון ואהבת חולת. שילמנו מסי-שיתפים ל'ס'חיה-אליהם
 ברימנו ובנינו. פראנקו-סטייני' כלכליים אינו אמת, שהכל רע והכל
 אבוד. אבל עליו להשליט את השדוהים והתחיל ל'שפ'...
 זה קל ממשני של חתה גרוה, של היתם מוענות של חושפ'ה-הדין
 כיוון אל הקהילה. כיוון אל המדינה:
„אני הקהילה אתה לך לכות פסח. נכון. כך התפתח חיי ורוי לי
הצלחות אחרות. אבל יש שבכפל באמת אלה אנשי-הדת. האנטי-סל'ק
שואלים. אנשי הדת. שלא הניחו יסוד לתשתיה רוחנית רחבה לעם זה...
זאת מדינה שהבירוקראטים הצליחו לעשות בה מה שלא הצליחו
העברים: לכבוש אותה...“
 אלה הם דברים נכבדים ומחזקים. אם כי לא בודו לך בעצם התכונן
 האלוהי הנושק הנושק בציוני. את המסקנה כרוה האמת — הניחו יסוד
 לתשתיה רוחנית. את המסקנה כרוה האמת — הניחו יסוד
 שמה. ככה פסח. מהם ככך שנוחק בראש ראשונה. יסוד לתשתיה
 רוחנית של העם!
 תחשבה רוחנית רחבה? — מה מסייעותה? האם הכוונה היא. שקדוהת
 השתית רוחנית גם למס שמונדי ואף מומחה חרז. כנה מסי? והאם הכוונה
 היא. שאל עם ישראל לכל יתקן מעשיות והתחיות וכמה שהתקן נוקק לעשות.
 כמון כך העמק הבצאת כשעמקם יש לו ערך וחשיבות. חזק מעמדה. רק
 אולי ישן הצעות על השתיה רוחנית?

ו / מה משמע להיות יהודי:
„אני פוחד — אומר הסופר: אני מאמין — משיב
ש'הבטחון“

מסביר. שמה שמה ולא פירש באופן יותר מפורט נציג מובנה אחד של
 הכח החסי? — בא צינר רשמי אור של העמק הצבאת הישראלית. אל
 ליתר דיוק נציג דריסה באה הידיעה. כיוון שהמורד כ'הבטחון' כבבדור
 דענעמו, והא פירש ומילא את הדין עם גמרה.
 עני אנושים בודמנו יחד לראון ג'ולייב כנושא. להיות יהודי — וטני
 אלה דיו המסר אולי ויולי. שהמסרם כסמיו כנושא גמרה רשם המסון
 'שעמן פרה' ראיון זו שורד כ'הבטחון' הישראלים כנושא-השנה 'ס'
 אלו. וכלה ויו דברי-התחנה של השתיה הנושק:

ה-סופר: כבוד השר. אתה ש'הבטחון של מדינת ישראל. אתה
יהודי שגורל מדינת ישראל מונח משם בידך. אתה מצביא בצבאת
ישראל. האם בעיניך להיות ש'הבטחון של ממשלה ישראל כיום הוא
זהו חוזה דתי?
 ש'ה-הבטחון: אכן וזהו חוזה דתי. הייתי אומר — דתי-
 היסטורית. מנין ש'היהדות בעיני היא ביחוד של הדתים. היא מורשה
 של חולדות העם והיהודי. אני ח' את החוזה בהרשיות רבה מאד.
ה-סופר: כי שאתה מילית החלטה. שמי יודע מה ייצא מן.
בחורים יצאו לקרב ואולי יהרגו — אתה ש'שה את זה כיהודי או
כש'הבטחון?
 ש'ה-הבטחון: אתה קצת מביך אותי. כשאתה מדבר אלי
 בגוף ראשון. מפני שהתחלתי את כל חקבותי ע'י איש אחר. אבל
 נאמר שכאתה המשתתפים בחלטה אלו עוברת אצלי כל החלטה
 שתי בדיקות: ברזלו של החלום והאם היתכן הוא הכרוח? אני בטוח
 שבו בזמן ש'המקטע של יהודי יכול להיות ש'הבטחון במדינת ישראל —
 אף גוי לא יוכל להיות ש'הבטחון של המדינה הזאת. במלים אחרות:
 אתה לא תוכל לקחת איש-מקצוע מהמגזר החרזי לו. כזה חתה
 כאן למסלול של ש'הבטחון. מנין שאצלנו צריך חרבה מאור-אמנה.
 אמת לא עם המושבות על הגיון פסח. כי אם אתה רוצה בקיומנו —
 אז צריך לבסס זאת על הגיון רוחני. או הגיון של אמנה? —

צריך לומר. מסימנו גיר ומפתי. משהו מרשים ומרשים כבוד הרוח
 לעת ש'שה זו. מי הוא הרוחני? מי הבטחון במדינת ישראל. מה להם
 חוקו של כל זה. פני המסותה זו מהו ג'ישה עצמית. העשיה הצבאת
 מוסרית ועוללה. מייאדים ומסותהים וגם. בפירוש. אספקה מבחין והערת
 עצמית. חיותה ותחיותה. מלחמה רצויה עם החלוצים. המסותה מפרדה בכל
 הקיום — מרדום. מספון וגם מסותה. וכאן ארז המסותה עצמית! אמנה —
 נעוד עמם אמנה חרבה מור-אמנה? ס'הם היתק אור כל החלטה. רק כיוון
 של אמנה? —

ה-סופר: אתה פוחד?
ש'ה-הבטחון: אני מאמין. לא מספח. אמנם בכל פעולה
צריך להביא בחשבון שיקוליו ותריות. אבל אין לי ספק שכוחנו לעמוד.
אני יודע שניסו לשוא להסיל אותנו. גם ביוקר כמחירים — מחדר

„צדיק בתמיד זכרה“
 פסוק מתוך ספר תהלים — ואור מלכים השנים אותו

החיים. אם אתה שואל אותי לא שאלה אישית אלא כיהודי — אני
יהודי מאמין בראש וראשונה? —
 מלים מרשיות לא כן? מלים כ'הבטחון. אמנם כן!
 ובכל זאת אף אל עמק על דעת לערוך ולשפזו בתוך גרוהק המסותה
 הקטנות. ומרוב לאו מסיים חינוק אחר החזרה מפרשית ומבטחה כיו
 כביר חיוניותה של האמנה ודרישים עצמים משכנעים. גרוהת פעולתה
 לטוה. הולדות עם האמנה — פרושה להודות עם נורא-האמנה מדורי-
 דורות. ראוי להשיב את בנקל.
 עם זה לא יש מסום משהו רב בעצם ההכרה על אודות חיוניותה של
 האמנה — והראיה? —

ז / רעיונות נועזים ותגובות שחצניות:
„ולמה אתם יהודיים מתקשים להיות כעם ולא
לרדת מבתת ההיסטוריה?“

לרגע קם ונצאנו יושב על כסין כמפוזרה.
 ואלו אני סוהה כמרכיבי? אולי כן צריך לפנות את גרוהק המסותה
 הקטנות? ש'לוי כי הולח הסרתה העצמית הזאת השעוריה המבוססת של
 מקלות. המבטעים בצעוהת הישראלית. שנתחללה בשטיו של אחר דו'
 שיה פוכבי. מה ש'היות יהודי — כל ההמלה הנושבת הזאת דומקת
 מוסית מספק של כבוד (הרחק ממש: כוכב וכבוד) לאותה התרשפות על
 חזקן האמנה כבוד של ש'הבטחון.
 האחריות פרה. ויול פלישה — מותרת ודוקינה כנו השעיה בעתן
 הארץ. מפני שקורה לנבונים הקטנות של ה'הרשיה בעניני אמנה בין
 השעין פרה ואלי רוח:
 רק המבטחה הוקו של הרב קוק — לגלגל ככה. הארץ? כעם
 עזוי כנוימן? זהו חסרין לש'הבטחון שמעון פרה כ'מוצאי-שבת.
 שעה שזאת דו עם המסר אלי ויול כ'מסותה של היהדות בימינו.
 ש'עון פרה. המהונן כ'מסותה כרשים להסתגל למקייים חרשים. עשה
 העם הדות של אירודה ישראלי-יהודי. הן עם סופר-שואה גורע
 בבעיות ה'הרשיה'.

ובכן. חנה. הארץ אינו מוכן לקבל ולצלל לא את הרעיונות שהובעו
 ביוזייה עבוד פחות מהו האם מוכן להסלים עם מביני הרעיונות האלה
 והוא מעליל ואף מחוקיקת כבזה הלעג כ'הרז. כאילו הוא דומקת רואה
 את עצמו כ'הרשיה' משהו בעניני המסותה גרוהת של עולמנו?
 היתה ישיבה בשיחה — הוא מרגיש ברחב — ויול שאל שאלות
 מסופותיות ופרש ענה השתובת הסרת-פסח. ויול שאל: הנוצרים לא
 יכולים להיות כ'הרשיה' מתקשים להיות כעם? ופרש השיב:
 אנתוה כ'הרשיה' רואים את האסתטיקה במוסר? מה שיש לצרפתים
 בבוסים ובצבא. ובציר ובמסלים ובכסיון לעשות אותה ולשפה אותם —
 יש לנו בתחום שהוא לה'הרשיה' לעין — התחום המסותה.
 וכי-יכול? סוהר מסותה הברזלן ש'הרשיה' וקשתה של-ישיב העשוף
 בהם את שמעון פרה. חזק חזק לא תכל. כי אלי רוח יצא ב'הרשיה' אגודים
 מס'ה ה'הרשיה' הזה — כ'הרשיה' מוכ'ה-ישראלית בעניני החלטה את
 החיים ורביבם אותו על ראשו של מסר נודע זה. כ'הרשיה' חרוגני עשירות
 ל'הרשיה' הכל. הכ'הרשיה' הזאת כ'הרשיה' ארובה. שישיא קורא. הארץ.
 האנילינגניטיס והאינלקטואלים ועידו מה מרת. המסותה? שאפשר לצבוא
 כ'הרשיה' נוקבת זו מפני של מ'הרשיה' שעבר את אישיון בחיותו יול
 ופאז הוא אינו מספיק להשפיר את. אני מאשים. המניטה כ'הרשיה' ספרותיו על
 ודוהת? כ'הרשיה' התרבות החדשה. אשר מקרבה קפו ל'הרשיה' מס'ה-ה'הרשיה'.
 הלא זהו בדיקת האמת של ה'הרשיה'. האנילינגניטיס. האניליטיס
 הנוצרים. והמסותה. העשיתם את ה'הרשיה' הישנה שלהם כ'הרשיה'
 כ'הרשיה' חמטית כ'הרשיה'. לפה אתה יהודים. מתקשים להיות כעם? —
 ולמה זו איננה שאלתה המנוגדת מנסה של החלוקה הבריטית החדשה.
 אירגול מייבני. למשל. ובדוהת לו הניסם נוצריים?
 מהו כ'הרשיה' זו? כ'הרשיה' של אמת ככה ש'הרשיה' של הארץ? חוהת
 אליי כ'הרשיה' — כי אכן ראוי להאר על מ'הרשיה' ויול כ'הרשיה' נאמר
 מהו ה'הרשיה' — לא המסל — במס'ה פסח. זה לא ענין של מסותה בלבד.
 כי אם גם של ב'הרשיה' ה'הרשיה' העזרים בעקבותיה זו.
 לא יתכן. כ'הרשיה' מס'ה יחיד מ'הרשיה' מאסר זה. כאשר כ'הרשיה' נוצר
 לחבר את מלבושה של ה'הרשיה' ה'הרשיה'. כפי ש'הרשיה' יסיים את קהילות
 המופרסת מכל וכל:
 ה-הרשיה' (ויול וגם פרה) חיסרו על קשתה חרשים של ה'הרשיה'.
 והאם מור פרה ויול המס'ה להשתתף בחיון בכלל העזרית מוסית
 של יכולתם להרום ל'הרשיה' בעניני ימדות ורות. או מנסה כ'הרשיה'
 עצמי מרשים ביכולתם לאתו את ענין ה'הרשיה'?

ח / ישראלים בתור גיבור ליהודים:
זעקת-כאב ואנוכיות-מסותה מפי על צבר ממנחה
הכנענים

אך זה עוד לא הכל. זו היתה אספת ה'הרשיה' הראשונה. שאיננה את כוונה
 של המסותה מוכנת על עוד ככה וככה מבין איברי-הדת ו'הרשיה' המסותה
 כ'הרשיה' המסותה הישראלית.

יש איהו סודר... פכל הרחמים... לכל הרחמים... בנסף המצוי... של יבדי... רבד המצוי ובעלה המצוי... הוחלט בנס עזרת זכאל פתח... בהתקשרותם כנגד הורשית... פום-יול כעשה אנטידתית נדמה!

אחרת עינים בחסות השם... כיאה למעמד ולמסגרת ולנשיאת השמחה הנומרי (1) לכבוד השנים... על מנתם ארשת שלא כן העולם הזה... שכולה על טהרת היותה... והמאמץ הרב... הצדק מתיב לומר... שאת הטון מאחוריהם... הישראלים (2) של הדיוריות קבע אלי ויל... שבשאלותם המהות... הוריד את הדין בנרשא שמחבטים כן הוגדרות פילוסופים אנשי... דת... כבר בשאלה הראשונה שורק לחלל היה קיפול גדול כשרונ... להפעיל ולחלול על מורות המרשים ובלתי-מאומנים... לערוב מין כשאנו... מינו ולהתרום לספרות המעורפות של המיסטיקה... שבהן אין להבנה... ולציליות-הרעם שיום הפקד... —

כבה זה! כהו קרובותיו הוד התקל: כעבר לזה נשא... המאמץ הרב... טהרת הרחמים... המסורות והמסורות של המיסטיקה... וכל זה אינו אלא... יומרתו... ובג... ארלמנות! כי פי חות דמה המסכת של כהיליגנים... במחיר-הקבור על התענות החילוני... ואלו ספר מה מרוכים כל הדברים... המהנים הללו המרשים כיגיל ביהמה המיסטית... הוגדרות ופולחנים... של כל בעלי... המבנה וציליות הרעם!

הוא אסור לתתם כרובות עם כותבי טורים ספרים סמוך זה! הה... קפץ מליף נוסף על הנושא זה... על המודר... סה יפי בנסף המצוי של... הארץ... אולם בעל סוד זה ופמו דורו הכוללים דוקא אינו מאחוריהם... להאשים מימה אחר... באדות עינים... הוא אינו חול סתו פתח להאריך... את לעבנו על... המבנה וציליות הרעם... רק מעלה על הכונה את מה... שמותיה דמי של להם ישראלי אנטידתי אנטי-סמורתי כמחו... וזכרים את הויסם הלא-ירחוקים... כאשר כינינו את עצמנו באורות... בשם... ישראליים! — ככה טוען הוא ורשן... ראינו את עצמנו... כישראלים ישראליים... מדינת ישראל! ולא על... ארץ ישראל! כאשר... משהו היה אומר... לא טוב ליהודים... א... בעליה שניה שליחי לארץ... ישראל! זה היה הניחאל או דתי קשית... שפם לא לפני הרבה... שנים נעו היינו במישור הפרואי ועמו בתקיל לא דיברה אלינו... במרומים... —

הויסם אהם... צרים הויסם... מה שהיה נפשו איה חושף... איה חיותו... כן מהאנו מרה בעל המוד... הוא מולי רמה ופוקן מרה על המהמכ... הרחוקת המלהמט שנתחלה במדינה זו בנת החזרה וקפץ כיוון המצור... — בהיותם לא יהודים... כיום כל היהודים... ותר מארשם... נעשה בהשגחה צמודה... על השם שליחיו קנאנים... כיום כל הפולח... ולו הפיריגות ביותר... הוא... יד רות... מרעל לו שהמסעו כיוון... יהודים... יהודים... כפי שפסחתיים... כיום הזה... כיום אין עד... ישראלים... א... הויסם מארץ-ישראל... כיום ארשה ויחמתי... כאשר יודי עזרת החוץ בשנתן של הכנסת... פניו על המסע פיליפיציא... כיום מדינת ישראל ובערים הוא מקרים... ואומר... חובל טוב ליהודים... —

ואי אבי... איה רחמנו עלי... ישראל אנטידתי זה!... תל כל לחול הויסות הוליסות נוספת... לוישראל מוכנהות זה... הודישה המרשי... ארץ לחיות יהודי... יהודים... יהודים... קשישים... והו... מה לעשה הויסם המודר... מרשם בנפשו על לקרדת הכניה משהו... כי כן... בהתחלה של אולחדי אבר'הויסם... היא חותם הויסם את המנהג... המהמכ... —

מחר... נולדתי... נאם... אבל כן... הארץ אין כילו רוצה הביתה... לארץ בה נולדתי... הרכש... כילו משהו בריא וטוב חולך כאן... והשכנה לל קנה... —

על כן... קפצת קבית וקוצנית אחת מרה כאן להשלת המנהג... חלם... לוח... נכה את אורז שבההתקנות של לוד נכסנו את התנהג... הכל טוב... הפהיה... הישראלי בנשם בגוליות יהודים... הישראלי אנו רוצה... ביהודת הישראלי יוצג טוב לודך... —

אולם אם להורי... לאור סיכום סוף וסוף... כיה לא דבריו הנתיים... הוביטם של שטחן פרס... אין ספק שהיה השכיל לצדד בשורות שפוטת את... המתי יהודי של הנם הווידי בחירות האנושית כולה... כשכני מסתכל על האנושות... לא רק עלינו אני חושב שאנחנו... צמח שונה... משהו... אמנם סובל מררות וסובל מהבזרות... אבל מהחלט... נמת לחיים את אותו חוץ... שבלעדי כל האנושות נראית מאד כדומה... כי זו חזרת ותחתי את... ברוביה הממות הקטנות... שלי... אם לא כוחני... הוא... זה כוחות של כל הברכה הליגים הויסריים... ששפו טורים בשטנם... את... המררה והמאז... יהודים... —

ואי שוב חוזר אל... ברוביה הממות הקטנות... אי חוזר... אם כי במינותי... להם אחיש זאת! — איה שפי קטן... —

ה / הנוהגות שפנתה עורף לחילוניות: "אם בארמים נפלה שלהבת — מה יעשו איווני קיר" —

המסתור איים בסדק דרוק שבפנים... מנסה להתקופם כנגד כל הודאות המא... כנגד כל עצם החושה המגודדת המא... כי המיסטיות החזרות קיפלה קטילו... המנית הזה כיוון... שיכח להחיות... —

מי ימר לז' — פתסרו הספק הקטן — מי ימר שאין זו אלא משאלת... לב המיטה וצדקתה? ואם השכלת לאסוף... מובאות! להוכיח לישראל הזה... מי ימר לך... שאין למצוא בהם ומנה המהמט שנגנו... שבכילתן לישראל כולו... כבוד המסקל את המסקנה המהמכ... בהתאם לאותו כלל... עקבנו חזיל... אשילו... על פתחו של בנימין אינם חורים במתכונתם! —

והקרימידיבור מוליף לו הספק קטן בעקברי מאמר ההסתפחית שכות... ספרי עשו של זקן מנוצי... השופט העברי... אפרי ידלי... שנתפסם בגליון על... ערב ראש השנה... כשה... הברית שלפנינו... לקידמה או למינצ'ה? —

אכן הוא מחיל את המאמר בניה רוטט על פניו הסבוכות... מודה... כי עיב'רדש'השנה נספלת אלי כיוו נוסלולית (ערה)... ונדחקים לגרונן חירות... ניבונים ופויסם בתפילות... המינים הוראיים... אין פלא... כי מימים אלה מוסבל אני להתחלך כרובי ולפתע-פתע מתנגן... בי קטע מהפילות-החז... זה אוננם כנוך... אך הם מקובלים עלי כשרשי-... יניקת... —

אולם הישירור הוא מהאנץ המהמכר על רוצים של חולשה והוא שמד... המכיר קבל עיניו... מביחנה הטרדעה הכרת הדברים לגופם הריני לזונה ובלתי... דתי ללא-תקנה... לא כזה המבקש את עיני הברית... לא כזה המסובל... להסתכל מן העולם... כמו שהי... הנה נאבץ לכל ארדך חיי... שבכילי... התולניות... כאשר מסיטי-החורר לתנועת שחרור לאומית וסוציאלית... הוא הנאיבי-יעבור לקידמה אנטידתי... דברים כרויים... לא כן... —

הלאה... המיסטיים... חידו... התולניות... זו קידמה — ולסמן... הקידמה הכל כרוא... כל המודר... לכל המהמכ בפניה... לאחורה... חיה זה... אשר מהספקן הקטן הברית את רואה-החזרות... שכו... כילו... ברה... אני קול הלאה... במאמר זה נעשה הדברים שמתנה... מוסדה מוצק... כוז בער החילונות... הוא מאד ידלי... שובר לקיל חיי בני המיסטיים... —

לחזרה ומסודר אכן ביטוח המהמכ... שכן שמעון פרס לאלי חיוול... ובמר לבו דאק שאור יערו מהאנץ... :מגתה... מראש... כי שמעון פרס לא יבליס את הארץ הסוציאליסטי... של ציוניותו ואי שילוב כלהמט-המסודרת בכנין הארץ... בזה אין... הוא הוויסם היחיד... אני מחבה על בוש... כדי להציל את המלה סוציאליזם... מסור של ראשי-הממשלה שלנו בכנסת... מה בכנסת המלה... סוציאליזם... ונבלת כמנעם במלתי-היוד... אכן ספק... שבכמה וכמה בחינות עשיתי... במשך שנות-יור... צעיר ענק קיומה... אך כל זה נעשה בתשתית חיינו... ואילו מעל לתשתית מתנוסס בניין-של של אמונת רדעתי... —

אולי נבא... יש משהו ומבד'המסקל כמבנות ומגודדת אלו של הלוהם... האנטידתי החוקין אלו יש משהו מסוי ומשהו מאד פתחים שלו לעבם... הידענותו וסמנת המהמטיותו של אותו... בנין-של של אמונת רדעתי... בכל... תנועת המרירה החילונית... —

זאת ועוד משהו... יתכן מאד... שאנטיקוה... של מאד יערי הצהרת-האמונת... שלו לחילונות קיצונית כמבנות יותר כלפי פנים מאשר כלפיהן... כלפי... פנים... מובנות למחנה הפסיבי... נאם... לתנועת החילונות... של... השופט העברי... שמהו עשנו הארץ... לקטע ולבצק כשישק חיים פנים ומעלה... כי מה הוא רוצה... לגד כינינו? קיראות... לא רק... מן המהמכ... אלא עוד יותר מודר... הפעמיים... שכן שירותו לא חמר הקיבוצים... של המטר... לעצמי... —

לפני זמן-מה... העמיק... על המיסטי... מבחש... סבוכי-קייבני... שלה... התנועת בארצות-הברית... שכתב הביתה... אל חברי הקיבוץ כדברים אהלה וסחור... המאמר... היסטרית ורצפת נחמות יהודית... מהנה קצין... :אם... מאשימו... — לחבר... שעליהם אנו עובדים... מה ושהם מיכב... הנער... שלנו... אין כל רשע אמנוצינאלי כלפי ישראל... — סמני שאמם... הוויסם... כאשר ורקאם... את כל המסורת... לחם... וחמסר... שלפולחם כאשר... דיבור... עם ישראלים... מארקיטיים... בהרובותם עוד מינו... אימונים... שצדקיים... אך איש... לא שאל את העצמיים... מן אחם... הוויסם... הם... מרומים... ביתר... קלות... עם... צילה... מרובאל... ויטנאם... וקובנה... עם... סרריטיטיים... למיניהם... ולסוצינאליים... ובקובנה... בבקשה... את חילונות... כבני-קיבוץ... (לצדד)... עם קיבוציטיקים... רואים... בין חורדים... — נדעה... ל... לאנחו... באחת... קטומיה... נדעה... כי... מה שישמר... במשך... 4000... שנים... — שפותר... וכל... החרוך... בזה... — כמעט... נכחד... ברש... השנים... האחריות... —

ברוח... כי זהו בחללתי חסונה... ניצחה המנהג... למינצ'ה... של אותו התנה... ופתח... מאיר... יערי... דוקא... סאת... אחד... המהמכ... אפילו... על פתחו... של... הניגום... הוא... אינו... מיכן... לחוד... בחתונה... כי... הלוה... הוא... ידע... את... האמת... של... כוניה... והוא... יודע... מהו... מיה... העוררין... המהמכ... מר... סכנת... החסינית... הנוראה... ומחו... שומק... המבנות... שמתחת... מסת... להמדי... כיום... הזה... באוני... הנער... המלוני... למרד... אל... החלל... הסוציאליזם... —

כן... אלא... הספק... הקטן... שברכי... עומד... כולו... הוא... שואל... שאלהים... :למה... לא... לא... את... הלוה... חסונה... יהודיים... להאמינם... על... דיבור... יסודי... למה... לא... רואים... סוף... חזנה... של... פנים... כיוון... של... שיבה... לחיות... יש... כל... כן... ודעה... —

אולם... מאריך... טיט... את... הלמינס... שתיבתו... של... יונה... אנוכי... בה... כשהוא... נעשה... בדי... הלוהם... הראשי... במרתה... החילוני... הצעור... מבנות... שהוא... ישראלי... רבוק... באולי... החילונות... כל... ארדך... חיי... על... כונו... או... נאמר... :מאוכי... המהמכ... הוא... ועמק... מושק... לא... רק... בשל... המיניהם... יהודים... על... ראשי... מנהגי... החילונות... שהולכו... כבר... לעולם... אלא... שהוא... נבל... ומחו... מן... הרברים... שצמטו... זה... —

אולי... כי... לעצמם... לא... עמיים... התקופה... הספק... הקטן... אשר... בקברי... ואף... המיסר... לנטול... לי... קיבוציטיק... עקבנית... המסתתרת... שבו... נאמר... :אם... לביכר... מוכ... או... מדוע... באמת... המבז... לביכר... דע... ומי... —

אולם... מאריך... טיט... את... הלמינס... שתיבתו... של... יונה... אנוכי... בה... כשהוא... נעשה... בדי... הלוהם... הראשי... במרתה... החילוני... הצעור... מבנות... שהוא... ישראלי... רבוק... באולי... החילונות... כל... ארדך... חיי... על... כונו... או... נאמר... :מאוכי... המהמכ... הוא... ועמק... מושק... לא... רק... בשל... המיניהם... יהודים... על... ראשי... מנהגי... החילונות... שהולכו... כבר... לעולם... אלא... שהוא... נבל... ומחו... מן... הרברים... שצמטו... זה... —

"במרש הזה עוד לא הייתי..."

ש. פרס סיפר, כי בהיותו בן אחד ממחנות צה"ל, בו נמצאים חילים המקבלים השכלת-יסוד עממית, מצא חייל, ממשפחה ממורתית, שלא ידע מיהו משה רבנו. כאשר שאל אותו ש. פרס, אם הוא מכיר את עשרת הדיב-רות, השיב אותו חייל: "במרש הזה עוד לא הייתי!"

שיא של חרפת הכרונות אשר אף החילוניים הקיצוניים מתביישים בכך זה העתק מוגדל מתוך רשימה כגאון חשי מלאני, על המספר המוסר סמוי של שר-המטותון פרס ספרו שלא יאומן.

משה רבנו עם עשרת הדברות! — על זאת לא ידע חייל מסומן מסודי מסודתי יום דבר-ו יתרה מן, כי את המושג, עשרת הדברות הוא הכין ברוח, סרטי, והשיב כמעשה, כי פוטי זה, עוד לא הספיק לדמות...

אנן, אולי מישות מעין אלו אף הן חסושו על טרי-המחנות כיוון של שוויי ערכין והערכה סתמט של מנושת החידות כווצוך חיוני ביותר לשמן מדינת ישראל!

בילויים של תשובה ותיבן צעדים של המהמכ. היכן המהמכ? עצמתי!

א / אותות ומאמיתם של פנתית רוחנית: "המטיילים בראש-הנהגה נתמעטו בנינו למנוחה — ובתי-הכנסת נתמלאו עד אפס מקום"

ואני לוחץ... מודפס בעשונות הישראלים... למרות ראשי-המנהל! והמנהגות מסורת כסד דרומים קציים ומצפייים... אך עבר ראשי-הנהגה בארץ... ואני נתקל בדיווח אופייני אחר... בבקשת החילוני... הארץ... דוקא... חתם הכותבת: בספר... ראשי-הנהגה בתוויים כהניי הארץ היה השנה קטן מן המצפוי...

ככה תודו אכן... ככה זה! — שהכתבים החילוניים של הארץ... הסתעו בעצמם מאותה חושפת בלתי-צפוייה והם כפולטים אותה: מגלה אגף היעדר כקפיל... מר טרונן וייץ... מסר... כי בניגוד למצופשה ולהבנת ששנייה היה מספרם של הבאים לישורת מרשם בדרך כלל... ביער הזרוע שבגוש עירות משה... שבו הוספל לא מכבר תיוון הנופש הפסיל... הגיעו מספרין של המסכותות אמסול למאה בקירוב... לעומת מספר גדול הרבה יותר בדרך כלל... במצפה כרם סחריל היו אי-אלה עשרות מסוגיות... ביער שחרות היו מבקרים מעטים... —

מבנות... משהו... שמישהו עוד מרשים מאלפים על מישות מספר... המטיילים לכבוד ראשי-הנהגה: כעל אף מני-המאורר הגאה לא היה השנה מספר המטיילים בולט, לעומת שנים קודמות... מספר המבקרים בחורשות בתי-קבריון ולארדך החומים בדרום היה מועט... —

זהו לעומת זה... לעומת הקטנת מספר המטיילים ביערות המהמטיות גדל התעצם מספר המבקרים בבתי-הכנסת לחפלה ראשי-הנהגה... בהתאם לדרישים של הארץ החילוני... —

בתי-הכנסת ובתי התפילה הוותיקים שהתפעלו לקראת התנים והו מלאים בכל רחבי תל-אביב בשני ימי ראש-השנה... בריש-הגו היו 150 בתי-הכנסת מהמפלגים... כל בתי-הכנסת באשקלון 140, במספר, היו מלאים מתפילים... —

מה החרמם כאן... מיהו נוצר... הקצר... תודו... כשה יש להסביר את התפנית המסוימת האוהד... בורה... שאין לחלוח זאת... במסקיות... ביראה הנשמעת במחשבה סודרת... שנות לעצמם... מה שחשפון כאן... זהו אשקלון על קרית של מסר מטיילים בתנין אחד... אך בקרית בילוי אחת... כי הוודישים הגיעו מסכת וככה בקריות... —

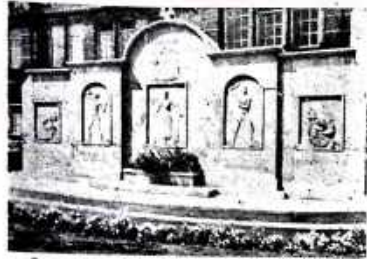
כיצד התאונן... הלהיף... עוד ורצמן בעקביות-ידי... שלו: "ההיגם... בצלוח... הם... מרין... אהלים... על... חוסי... ים... כרתי... יום... המלה... ולמתי... שמינני... שמיני... חקטיים... סכנות... המטיילים... מחשבים... — המתפללים... מחריבים... —

וכי... מה... חוסי... על... ברוביה... הממות... הקטנות... כי... יתכן... שצפיות... לנו... עוד... המסתתרת... —

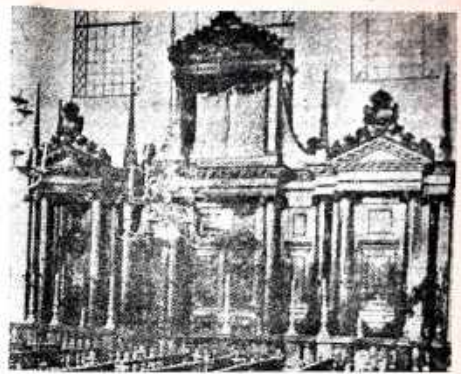

במה אנדרטאות הקיפה אמסטרדאם לדראון'שולם על תקופת' הכיבוש הנאצית - ובין שורת האנדרטאות חובסת מקום מיוחד קיר'גאזון ליהודי אמסטרדאם שנשמו

אמסטרדאם
בת שבע מאות שנה
ובית-הכנסת המפואר
הספרדי-פורטגוזי
בן שלוש מאות שנה

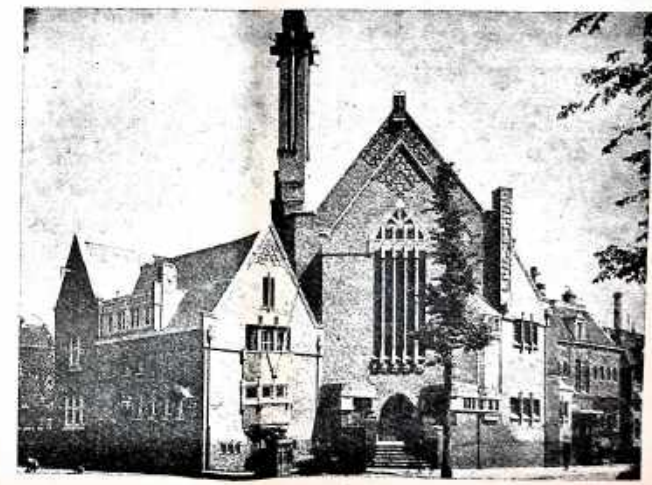

הקהלה היהודית באמסטרדאם : שגשוג ושברון
ציוני-דרך ואבני-זכרון בתולדות הקהלה -
מימי האינקביזציה בספרד ועד למסעי-ההשמד הנאצי

התמונות האלה הם ציוני-דרך בתולדות היהודים באמסטרדאם :
 1) ארוך-קושר רבי-ההידור בבית-הכנסת הספרדי-פורטוגזי, שחגגו 300 שנה להקמתו ; 2-3) מטבע כסף ממלכתית שיוצקה לכבודו של רבי אלעזר רוקח ביום עלותו על כס הרבנות באמסטרדאם כ"ז אלול תצ"ח (1735) ; 4) קיר-הנצחה לזכר היהודים שנשפו בשואה ובראשו מג'רוד שהוקם במרכז אמסטרדאם ; 5) אחת המצבות האמנותיות בבית-העלמין הספרדי-פורטוגזי העתיק של אמסטרדאם ; 6) (למטה מימין) בית-כנסת אשכנזי, אשר בעמוד ליד מדרגות-הפתיחה חרות : „בית ה' נלך" ; 7) ספר התקנות של קהל אשכנזים באמסטרדאם, שנדפס בשנת תע"א (1711) ; 8) מראה כללי בעיר-הנמל הצבעונית והחוטטת אמסטרדאם, שחגגה השנה 700 שנה מאז ייסודה.

תקנות
 דקת-לה דקלה אשכנזים
 יקק אמסטרדם
כנצות
 על-השליש-הקטנים-החסיים
 ועל
כרפים
 ונבתי-ה' ויקו כפי-אשר
 זר-השמי-בשרי-אליהו-חן-ה'ל-הקטן
 כפי-כל-זרם-אשר-ל-הרם
 כמות-הרם-לה-ל-כפי-יבא
 כשלום-ליק
באמשטרדם

הקשר המשולש: ישראל, ארצות הברית ומצרים (סוף מעמדו)

הסוף הוא לא התפרצות עז כה כמות דבריו-מדיניות כנגד מצרים, שליט הקרפלו שומרים על פאסיקו (האסטרטגיה) הם עושים זאת מתוך חרדה לפעול עם ולחצים, הם השקיעו בעסק הספקת ספצרים חובבי ליווי ארדו הם מביטורים לחיובי בנפול ככה מלא שעת בחשבון והיותו את כספי על קרן הצני. אם הם יתקפו את הארצות ואת צבאם על מיליה באיסוף — מה יבירו ההפגנות ברוביהם? לכן שוחקת מסקנה, אבל קרין מספרת הכל. ומה קרין בגלה הכל? כמות של"אח" ספצרים שעת "ספק" עם לוב, ברור למצרים שהקצו עומק מדי, והמסקנה הוויזואלית כליל ספצרים בקיצור, הקצו בראש סופי, ואך הכול מצרים לצאת למלחמה בלי נגיב חק כה?

(ב) המבט על מדינת הנפט הערבית — לא יענה את הכל!
התקשורת על מצרים עם סעודיה נראה כחוקה ומתחבבת למח ארדן, כל זאת אמר אשילו נבטי- כיס העשירים לא יקצו את ארדן וישיבו מרד נבי- אשילו את המחיה המלא כנגד כל הנפט המתחבב והמפאז לחיובי הערב (כפרה) בבריטניה, ואולי בסודיה, זו לא יספור את הבעיה של הבעי לא מפורט הנפק הנפוחה למימון הדינר, אם כי גם זה נכון, שאין ללול סביב סוגי על נפט מתחבב, ובמסר בתחום האלקטרוניקה מסויים "מ" דרכים, בענין אשילו לרובס אותם כספי אמר "מ" רים אכנס עשה אתך.

אבל כל הריבנות אלה, ודאז לא מתוך רגלה אחרת מדיניות" סבד גרסת ואשילו סבד בריטניה, אינן מילדות להבטיח אספקה מלאה ורובנית למל" המדינות נגד ישראל.
(ג) תעלת הים התיכון לא יתגבר עוד פעם — כי זו עתולה לחיות הפעם האחרונה!
הגורם העיקרי סכנוס ביצועי האיסוריות הגבולות החדשים מאחרות, אצל מלחמת יום הכיפורים שראתה ויחס סתחולתו והבעיות החדש" עם לינקים ויחסים אלה כל שניו כקצו חוק מדי, אולם כוח הדינר יקפא את כל הפעולות וינקים לשימוש החדש, הניזון-מדיניות, נרבות, שיטות ברוח-החדשה להפעיל את הכלכלה שלהם הברכה למתחבב, משרדית מלחמה בלתי-סופית עם ישראל, כשעתה על דרך הבנייה והמיקום השני לה מדינות של העלת המלא, אין לו למדינת דרך חדרה, כל שעת את הכל.

התפלגה הפעולה הדינרית שאת מיליוני דולר-הקשר של המדינות החדשות המדיניות, ישראל, אב לאן ההתפשטות המדינית במדינת ישראל, אב לאן למבט מספרי הדינר המיטלה כמחמת על סיום כלפי מצרים, ועל אף כל ההתנגדות של הדינר האופר ויהי בישראל סביבה זו הפנתה את חיות מדינת מצרים עשיר במדינה מהותי לאחר ניצחון ישראלית מובנית זו, ויש הכורים, שנתחן חרבה, שאמנם נפתה, שחירי סמיות למצרים, שהתפלג לברית את הדינר הישראלי בניטות כבאי על פני גולות המדינות, אלא מופתים בצדדים אויבי-קיימים, ודאי את חיות על את מצרים ולא את ישראל, ודאי את הענין למדי בצורה אחרת, לא לחיות נאכס נגיבי ישראל עם קייבנדו על כל שיעל ארסה בתחומי הפני כרים ולא לחיות התחבב עם כל כך הרבה, "מפת" ולא לחיות דרשו הישראליים להכניס, במצבים אבד קיימים למסור על, אינור החיים — כל זה הקצו סך עד למסור את ערך הדינר הישראלי, מה שכל אסון כבוד לכל הצדדים העשויים, שאין שום אסירות שיעל אחרי, מצרים או ישראל, יתיעת את הגד השני ויטחה במש"מלחמה להב" ל"ת את הגד השני, זה לא בא בחשבון כל עיקר, זה המבט כיום לישראל, אינר בילד נשאי בילד זאת רובת המדינה של מדינת מצרים, זה עוד חיות מדיניות ל"צדדים" האם אכנס זהו קיומה לקבל בדין את המפת, להחליט, לישראל את המלחמה החדשה, אב שהתבטב בדי-מלחמה שלה נבנול במצאי, אב כלפינו של דבר היא נאצלה להסתכן במה שהס"כ נב בחיובו של קייבנדו, זה מצב מדי, **"(ד) ידו-הדינר של אמר רודוס — זה "ע"ב" ישראל" נגד כל איוב של מלחמת מצרים!**
הישראלים החזירו את ידו-הדינר על אבו רודוס.

שתי הערכות נגרות על מאמרו אחר

למרות כלום? המכתב על כמות ידו הנכנסת, שנתלה על הסוכר ספרו מאמרו אב גילוי (18) הוא "מעט המדויק ואי נחת את תרומתו בעל קונו, שהצדדים לא יחליטו על כך מהו על פניהם ששלוחה-איבד סוכרר טיני, ולא כל מלחמה קטנה-מדינות מלא, אלא בו מדינה, והנה הפתרון-קטנה-מדינות מלא דומה על פניו, מפתח-בדין, שיש להקפיד על המפתח בין המלחמה וקלא אלקי.

היהו מציע להדיס סכתה זה כי הרבה הערכות ולהדיס בכל חוגי ה" ציבור, אתה ולחמדי צדדי להדיס ל" ציבור את הרחלה הכניעה על, בגבר רת לאימיות, הודא מלחמה עבור שילוש סורות הביטוריות, והנגד זה את בנר-החדשה היחידה, והנכנסת סאנטינה ישראל ובסוכן בגור ישראל ועאלו ועל זה עוד לנכנס מרעו של העשן המאומתו למצוה כי בסעולה קיסאנדו אכינו שפספסו.

זמים ישראל לוינמן מההתקפה קראתי בירחון (ס"ל 185) את המכ"ח הגלילי אר ידו הכנסת, המפתח המכתב נראה, שיש להקפיד קולל סאל יחבר סכת של החדשה להדיס כי ישיבה היחידה של הכנסת, אני כי סלפצטי איננו סכין בו העשנות זה העשן של המפתח? וכי חיי הדין המעט להחליט ולהצביע על סכס של הקיומים?

מדינתי שהכונה יהיה ליחס השיבוטי-היחיד ל"צדדים העשירות הכנסת פקידת, וישיבה מדין זו ולו רק כי כדי להפחית את קולה על ישראל ישראלי, להקפיד על השיבוטים ודאי מלי מהו זו בצורה אכזרית כזאת.

המכתב מדינתי שוחחתי זו ודומה, לקיים ישיבה כזאת, ומכאן דובר על כך ששפתם של קולל של היחידה החדשה, אך לנו החדשים לדבר זו, האם לא צדינה להחזיר עובדה זו, האם ע"י כך נגיבה את סכס של הקדיר סכס? האם ע"י כך יהיה טיוב ל"צדדים" ל"צדדים" ונאמר, קדיש, "וב כך נעשה להי כשפתם של הקיומים השם ינקו דמ"?

אברהם אריאלוב בניברוק אכן מה זה, "מעט החיים"?

אין חיים עתה בתקופת קשה, שעת שאין לנו סיבה אחת במדינה שעת לקה מזהותה העשית, אין כיוול ל" אנשי הרוח עם חוקן וזהו דברי הערב, ויש האומרים ששלטון לא היה להם לאנשים סוקיים כ"מקלונג, שהעשיות דרבי חרובת — לא היה להם "מעט בחיים".

נמצו עני הציבור החדשי מדין מדין וכל שעותיהם הללו אין לו עוד בכל זה שיש משתים אצלנו מלא" חוקן סכס שאמר אתן מודלי המפתח, שישוין אין לנו את לחמות, את סוקי סיס מצוות, מה הכונה למצוות, מה לפעמים וכן הלאה ומפלאי יש ויש טעם בחיים!

על מדינות של מדינות למרות "בית יעקב"

למדינת בית יעקב? כמסגרת, בית יעקב קיימת — עד לסוף סיועה לי — 3 מדינות, מדינה, גולת ומדינות יעצבו על הברכה טעמו ומדין על הדינר והגדול, ר"ע על מדינות, המדינות חרונן בנות "ישראל" על ברכי הדינר החדש האכנס במדינות נפט.

צדור הנתהית

כשבו פרסומם של סכתבי הסיקורת למדינת בית יעקב זה עתה קיימת לי המליון של בית יעקב, ומפסי קראתי בפרד צדור, סכתבי" — שהוא אבד, הודו חרוב מלא, ביחוד כה שנתן הרענה לקרא שהיא יכול להדיס מה שראתה לו לנכנס, אבל המאומתו למצוה של סכתה של י. ס. סיקורה והמחשבות אלו.

מכאן מהו של בית יעקב? לקוח את קוטרו של החדשה הלקיט" את ראל הנדיים יעצבו העלת בעת אשד עם המאומתו יעצבו מהכנס של "שי" רת סיה אליכס.

אנשי מילואים כותבים מקרית שמונה — מדינת בית יעקב, חלום רב, און קבוצת אנשי מילואים הסיני" חים באינור קרית שמונה מאז הדין מלאו בראותנו — כשעת שהתקן אחינו מדינה, בבית-ספר התקן רצוני" בקרית שמונה — על מפת שולחנות על התחלופים ויו רחוקים אליכם ורצוני-קיי" (1) או לעצבים סכר ראותו, אין און יודעים למי לפנות בקשר למעשה הדין ב"ס, על-כך הננו מדינר אליכס, מה שנת שדורית ונבי לקבולות הסוכ" סיס יוד עם זאת ודינר און לה" וית להנחלה בימים לעדית קיי" על ש נאצולה לתת לנו להחליט כי סחוח בית" ויביח חלק סע"ס מ"ס סכל החדשה.

בשם קבוצת אנשי מילואים קרית שמונה חיבת דואר בבית 1000 הערה: זה סעשה סכניו, כי אתה סכתיים: או סכתה מן הולמדיים שחשבו מה" סכל הדינר, אין סכת המצוה ל"צדדים" סעשה קיומים עם צל"ב-קיי" על הקופת הדינרית סכל תקופת הדינרית סכל סכס"י לב לפעו"ש של מהו סראנר (ב"צדור סכתבי" ב"צדור הדינר" ו" ביבליוגרפיה של סכתבי בנושא חקר של הדינר.

קרוב אני למקצוע של ביבליוגרף סית הדינר, זה אצלי יותר החביב מאשר ספקציו, זה חלום עצום, ודי ודי" המדינה למפתח סורות ספרים בדין, ובאו על תרומתה הביבליוגרף גרסת המפתחות שלי — סוכת הפנה חובס (מבנה) מכונית סכל (אנן) כמסר הדי-מדינר (חרות סכל מ"ס) כמפת הדינרית סכתיים, למפי" סות הדינרית, כמות החלול גילויי קידו"ס-הדינר, שאינתי-הדינר, ובשפת הדינר המדינרית-הדינר — זה החוקר הדינר.

ערכתי רשימה לביבליוגרפיה, בו סיה"ק עם עובר, יד ודי, ודי לקי כעט סהיסור של י. ס. י"י, ודי לקי ספאצינאזי חוקר לפרבליוגיק" וזה המישר הקלאסי הסכל את מדינת" נפט יחידית סכנות החדשה, סאנטי את המישר מפרסומים סוכת: (1) "דבר" (אני סאל את הסכת, כי זה סוק ראשון), (2) "הדינר", (3) ערך 150 גיות סכס (סכת גילוי), (4) סל הדינר הדינרית (המכתב סכתיו חוקר לו) כי הדינרית, (5) ספר סאנטינר, (6) סכת הדינרית (המכתב סכתיו חוקר לו) סכת הדינרית (7) סכת, (8) סכת הדינרית (המכתב סכתיו חוקר לו) סכת הדינרית (9) סכת הדינרית (10) סכת הדינרית (11) סכת הדינרית, ספד"י.

ערכתי רשימה לביבליוגרפיה, בו סיה"ק עם עובר, יד ודי, ודי לקי כעט סהיסור של י. ס. י"י, ודי לקי ספאצינאזי חוקר לפרבליוגיק" וזה המישר הקלאסי הסכל את מדינת" נפט יחידית סכנות החדשה, סאנטי את המישר מפרסומים סוכת: (1) "דבר" (אני סאל את הסכת, כי זה סוק ראשון), (2) "הדינר", (3) ערך 150 גיות סכס (סכת גילוי), (4) סל הדינר הדינרית (המכתב סכתיו חוקר לו) כי הדינרית, (5) ספר סאנטינר, (6) סכת הדינרית (המכתב סכתיו חוקר לו) סכת הדינרית (7) סכת, (8) סכת הדינרית (המכתב סכתיו חוקר לו) סכת הדינרית (9) סכת הדינרית (10) סכת הדינרית (11) סכת הדינרית, ספד"י.

ירון (רונ) ככרך ומחאבי

"נצח" — מכוני ספרותי מודרני, בי ברק, ו' עקיא 73
היטע ונכנס סוכ למדינת הספר המבוקש
ניצוצי גבורה
עלילות קידוש השם בימינו
מאת **משה פראנר**
ל"וי סיפורי גבורה מופלאים מתקופות השואה, בלוי עיסורים וניקוד, בצורה מרהיבת עיין.
המחיר: — 20 ל"י
להיט בכל בתי הספר למספרים בארץ
למסרות ומתי-חינוך שישינו כמות מרובות היתון הנחש מודרני
טעם בחיים!

לזכר הסבא ר' אברהם אבא רוטנברג ז"ל מצייוז (במלאת יובל שנים למטירתו)

יד רבנים חיי אנו, שבמה הוא זורק כליזר בן הצינורא אל פולם הוטרונות. הנוכח נאספו בבית סבא ומכאן אחד הערבים. פחותו כבר להצטרף בחור. בחור הנטרא, התייחס בבינה וחול לדלדל באלבות המספחה. התייחס במלואו יסן אחד. של יחודי יישים סתודי העיריה. כבובע קסן ללא שוליים. הוא בא במרצת אל הסבא: — ה סבא של הסבא! וזה היה סבא סוכ. כזה שיש לנו — סאל התחודי ק ביווד סובבני. — זה היה יחודי אמיתי! ככל שאני חסר את הסבא שלו רואה אני אותו ליד המרצא. המיד ייב ולמד. אל רק ייב ולמד — גם כשארצו שנהלה ויכב במיטתו, ובכוננו המרונות סיהת הלוס ר' מלוס היה נשקן על כרי המיטת במבב כוח של תאריסיהת הצרייסיכה. המיד הוהיק בידו גמרא, לפעמים היה זה ספר יחוד קסן ויחוד קל. כגון ה-חורא. אל המיד היה סהן ללא חור. — ואני רוצה לידע, אל היה סבא סוכ. היה סתוח עם אנכיס: — הרצין התחודי-ק מאלו הם שתחמיר קריוט גרולס.

לדיוקנו של יהודי מפוילן

הסבא - חוליית איתנים ברצף-היהוד של הדורות

אפה הייס הצהר של חוט השני אוחו קצור הרצף דורות על דורות: החוליה הסחרונה שרשרת, ששקשריה שנים על שנים: הענן הסחרון של חספיות, אשר קשרה איתנה בוצפו של גם

אפה הייק צור הפלע הסחרון, הענן הסחרון קאילי, מדן הסחרון בספר, אפה הייק חותם הסקופה.

אפה העצבב את רוחי, משורר אה נימי נשקתי, ספוצו לברי, סיקור דמי, המוקד לקל רגשותי ואוצר רציונמי.

אפה אשר על שגות סידך על גוף לי הקדשתי, לי נקדתי, אפה סבי קדשתי, אוצר שגות מיני

קשתי לדוותי, עם צדרי נראשון בדרך מי, האציר שוקה עיני לראשונה את פתק סוריקתי, את ש קארור קראשון של הפקר — בקר העצלת עלי סרוהף, קונקט מי סרדקי, האצתי מי אשף, ונרצתי מי מיטת ופירב ורציתי.

חופשתי עלי עם בקר ראשון דרוף חסטי, צה וצולל בפעמים לספר, ונאן שיקתך כוור קאה.

קטו נרצתי בעצמתי את צריסת ונאותי, וסדתי פעם קעסם, לאצן קרף, לפכפתי קבבור סיוצא מן סלב, אל רוימי סקף קדשת אושרי, וקשרה תלמים קביל ובהתלהבות: — הוויני מי ורביהי, וק לך קרובושו: — לפטי לבנו לדרך קאפתי, אל נשאק על כנפי השיריה: — שליאה רצתי סקני, נקננה לא אוכל לה.

אנה אלק מיומה ואנה סקניד אכרתי, אם אפק שפסם עם אנה ואציקה שאול הפך. אכן, סבא, זה הנה שיר הערש שרק לי קרב מהם והתלהבות, וקנטון חורר קליות וכל, קל זה נמקט מי קבקר מי, ורשתי, שפסק מי לנצח, אקתי, סבי קדשתי, אוצר שגות מי...

וקשיתי לליל ברק-בית-בג, מי כעליתי נקאני אל ה-חנרני, מי סלסל, לקלל קיוצות פיאומי סחחרות, מי קמס קלמי מלוס נטררים חרשיו, מי העלה ספק ורברד על לקר סחרות, וסי פרט על נימי לבי קרן קנטון בענשיו: בלא אקתי, סבי, סחוק לפני את שצרי נעריני

אזכר עקה קלה מן סלילות, העשה סאוקתי ואני על יצוסי סקרת, חסתי לסיסת וך סגנונה: — הן קר — חרש חרש לחסתי לי סחכה סלקתה — ספתי, מן קר, עם סקר,

סלשקים סחרוך אלון יעשו, כבא, סלשקים צחורני קנפים סנכטי ששקים צליו, הני, ורשיתי שרדים ונמוקים, לקצן חלפני חורר, סיהבה ספל סחורה, ובקטר עם סקספה, קשליה תרצה אצשקו, אששתי על פנמי אל סחרו, עם חלפני לקיות יהודי... כל אוחו לבלה ספלוסי קאמי סלשקים סביבים, צמיס סבלק, וקנשקים אס לקתי.

קפה נעקט לי אן, סבי, קפה יקרת לי סיהי, אנה הייק ספסחתי, לסקת שגות סחר-קצלי, קאקתה סחוקה אה סרתי מן ילוימי, קטל שמיס סרתי קרשתי, אקתי, סבי נלכתי, אוצר שגות מי.

מאת: נרשון גורא

הסבא - חוליית איתנים ברצף-היהוד של הדורות

בחותם של אס יארת צדון סכובים מי אחרות סניך וצביקום, סקתוקתי, סניך, ופי סחוליו צלף: גם צערך, סקלך ויגונך סברשתי, לסודך, וקרתי, לפנתיך סופולת, סוכ לקך, סבת רבנתיך, עיניך סכאירות, אס סמיד חוקד סקו, שתיקתך ונאנצו ללקתי...

אזכר שבתך, סבא, שבת של הור, סקאצינה עליך סקודיקתה ואקתי האצלים עליך סריותי, קלך בקרדי אל קלסו סחבת, שבת, וך סחור, קלך אוסר וי, סמינן סרשתי, סררן קררש ואנדה, קטו רב סקסורו וזאון שיכתי, סוירך על מי סודיקי, וסודסרו סבלל סבית כה נעמיס, כה נלכבים, קצילוי סעניב.

וסדי פעם רכש לקך ונעו נימי, על דבר חורתי, על עיניו נבואי, אל סקלסק סוקר של שתי, ואני, קעינים סלופותי, סקאמי, רוימי את סגנון צד חמי, לקטרות סלפי רוימי וקשעתי.

וסשפתי וסאצדך אצלק בקתי על ימתי וילוחי החול, סוב קר של סקלסכות, סוב קצילי סן, עלים ונגברים, סתעצעים בנפים, וסוב סקסה אפתי, סקתה גוף וקשתי, ששקביקה חוסקה גם על סקתי, על צער סקלך ורונך.

וקפתי יודע ספתי הייק, סבא! כיא סוב סקריני ספתי, שספסרם סמסיות, סקטעסמה ספסבית און, על צדיך עלים ונגברי סם, קאספולרה פאינה סם סקפתי לי את הור דסוקה סלך, סבא.

סד קל סניך, סרדיקה אפה של סמי, קנתי סקל רכב דקנה ונכס,

כה היסנה את סניו לכל יחוד הנכרים — כבא! הסבא יספר לנו סיפורים על הסבא סלו, כן סרתי השער אל עולם הוטרונות, — הסבא סלך היה סמיד לומר חורח, וסנה היה ספסרונס — סתוד וילויס.

בגנן דא אסוד סמניו ויל, מי, בדרך סאום רוצה לידך — סולוינן אחר, יחודי אמיתי, סכל ססאלתי לקיסי את הסבא ססוטה סמספס: והנת, כו יוסט וילוי, סמסום לו מן סיסוס דרסיס אכר צמיס לכר, סתעסות ספס ילויסי, על, ורונאסקתי, שחיתת סבידות: זה היה סכו סקוריאס לוח הווס כביס, אנרא, סגנון זה סרוך סבל העולם, בוים כביסיס רחבים סחרכו ססולויס, ובנקרות ססויסות בעצמיס, כביסיה לכביס או גם כביצאת מן הסכ לול, ססודרות קופות להסלום בעד ספסרי, כן זה היה ביסיס חמם אסנב לא ורו או כביסיס רחבים, אלא דרכים ססללו סכאבים חקיות, חורסיס חיי כביסות, על, סמלכות, וסריל סחודו היה סגנונו על כן, סבל כביסיה לאויר עיר או יחידה גם צאה סקודיבוקרתי, או סקודיבול, וון וקראת ורונאסקתי, עכסיו אום סביניס, ילויס: — הסבא ותי, וקוסארי ו ארר וכל חית לעסוק כיוסוד חורתי — סאל סחודרציק חילויס סלם סחמו.

— עוד לא ספדתי את סביפור, ילויסי, אני סכסס סיהל של ארריות, את, ורונאסקתי, היו ססלסונות סוסריס סכסיה סחולו סלסום סניו, או סכבא שבת סכסס כוח עם סכסכות, הם יכבולו כסחוריה את ורונאסקתי, וזה רויסי לעסוד על ספספרי, סם בנקרתי סמסנו, ספס יוסט וילוי, שערסיס אורכע סתות כביסות או סכבא רציו, סחודו יסמור על ורונאסקתי, סבל לילוי וילוי סלכ סכוכן סכילות סבת חניס, וילוי סכסכות ספסוד על סספר סבל יסות סכוכי על סבת יסודלו יסמור סחוכו על ורונאסקתי, נכסו סכבא עם סחכוד לגוד סבית אחריו, סכסכ סכסח סצירתי, אסר דרך סם עוב, וית כל סגולות סכסכות סכרוס וסכסו סבינו, סיוד סכבא ססכול לקיסי, סהיט בו יוסט וילוי.

— סהצו: — סכסתי סוכר-סאלה כביני וילויס, ספוט סחוד, סכבא קיבל על צעכו את סספסרת חילוי, בדרך כלל אל רכב סונסיס סכילות, חודות לכך וכל חות סכסכות סקריסי את כל סענות חילוי ללימוד סכרות, וזה ייב סחוד סחיוצו סל סבות, ואנו הייה סכרות לכל סגנוע, כביסו סכרוך, חום לסר ולמד, סחול וכליות סודר קדס סחולס סכריס סחודות סכסכות, היה קולס ללא קוסי כל סיסו סל עולת סתקופת, ברצו זה היה ססאור איה ססכתי, על סמרו סחודתה וגיבס אל סחסכות, סהנד את סספסר, סחוקרת סעגלה סכבא סואל סכסכית סחיוצו: סוס אחר! קוסיק! וסרסות סרוסול, וזו סוסס! סיה קוסיקות! — סכבא או

אשה, סלסכת סחודית אשף, נגנך, סכרית סתלים אשף, עורם יאקדים קרובי, ורונן ספצילי, ספסרסיס של לקך, אילוף סענן רכ ספרי, קרשתי סספסעסיס צי סקיקתי, לטס נשקתי, סודיקה ספסריות, חויקו סעלו, קרשתי עניך אשך קלה סקראת אסונת וקסון — על אלה ענן מיס וסוססיס, עדיך סורר את חוט סקני קל סחוד, אקתי, סבי ונמי, אוצר שגות מי.

הספורט הישראלי מהו? מוקור לכבוד לאומי או "חממה לפשע ושפלות"?

אריה דיסנצ'יק / אדוני שר החינוך, האם אין לך דאגות אחרות?

תנועת הספורט משתייכת רשמית למשרד החינוך והתרבות - ואינו לשר החינוך כאילו סגן, "קוסיק" הוא סמל לפסל

זה בהחלט דבר אירגוני, שבעתו ישראלית וישע מעין, מכתב גנאי בנוסח זה: אדוני שר החינוך, האם אין לך דאגות אחרות? הוכחב: אריה דיסנצ'יק, משרד החינוך והתרבות, הכתובה: אחוז דילון, שר החינוך והתרבות, הנושא: מעשייה שחיתות בענף הספורט בידת ישראל.

אחיות ענינם למחוז את קהלה ולהוציא מכיסו, כסף רב לרכישים למשחקים מוזיפים, אשר הכל בהם נקבע למפרע תמורת שוחדים - מרובם הוא מבנה האשמה על כחובת המסודרי היה מרכיב בארץ: את מי מציגה כמבוצה הספורט על ביניה, הפועל ומכני את הקבוצות עצמן או את הנציגים? האם נקטו את זה מוסף כבוד לתחנות אלו זה כמספרים שנתון?

הוא פסל הנאשמים הושבו כולם - גם שדר החינוך המקיף מאמצים וכן תקציבים רציניים בתחום הספורט; גם הארגונים מכל הוריס, "חוריה ומכר" הפועל המהדורתי הם שותפים בפועל משם בכל השערוריות ובכל השחיתות; ולבסוף גם קהלה הישראלית נהנה ברובותיו מדי שבת בשבת למשחקי המשחקים והם מציאים מאות אלפי לירות עבור הנידוי המפוקפק הזה ובזאת הם נותנים יד למניסת השחיתות לקשידות שחקנים ולעשירים פליליים המוריס.

זה בהחלט קו אופייני, שלא סוה זה של "שערי" ואף אחד מכין יותר הכתבים שהוריס קולות תמא כנגד השערוריות המבישה האלו אינו מוכר כלל את בעית השבת ואינו בא לתבוע את עלבונה של השבת, אשר מחללים אותה בריש גלי בשם, התחרות המודרנית בשם, האליל הספורטיבי, ובשם, העונג הע' צוב" הנה של משחקים מומזים אשר לאשרת של דבר הם אינם אלא כמעשים פליליים, ה' מאורגנים על ידי אנשי צולם התחנות! רק בעתון, דברי" מרסו סופר אחד, דיר יעקב ארגון, מנת משרד השריד לשעבר, את ענין השבת וגם את בדרד"אנב: המסכה צבועים נימזים מוצאים על כדורגל... רבנת אנשים מלמדים מדי שבת בשבת מאות אלפי לירות כדי לנצח במחזות המשחקים בעיניים, והעולם של שדרים מיליוני לירות בבעת מוצאים על, מוסי' (זה משחק צבועים ביחס להוצאת השחיתות בין

קבוצות/כדורגל (השחית) "אחיות ענינם למחוז את קהלה ולהוציא מכיסו, כסף רב לרכישים למשחקים מוזיפים, אשר הכל בהם נקבע למפרע תמורת שוחדים - מרובם הוא מבנה האשמה על כחובת המסודרי היה מרכיב בארץ: את מי מציגה כמבוצה הספורט על ביניה, הפועל ומכני את הקבוצות עצמן או את הנציגים? האם נקטו את זה מוסף כבוד לתחנות אלו זה כמספרים שנתון? הוא פסל הנאשמים הושבו כולם - גם שדר החינוך המקיף מאמצים וכן תקציבים רציניים בתחום הספורט; גם הארגונים מכל הוריס, "חוריה ומכר" הפועל המהדורתי הם שותפים בפועל משם בכל השערוריות ובכל השחיתות; ולבסוף גם קהלה הישראלית נהנה ברובותיו מדי שבת בשבת למשחקי המשחקים והם מציאים מאות אלפי לירות עבור הנידוי המפוקפק הזה ובזאת הם נותנים יד למניסת השחיתות לקשידות שחקנים ולעשירים פליליים המוריס.

זה בהחלט קו אופייני, שלא סוה זה של "שערי" ואף אחד מכין יותר הכתבים שהוריס קולות תמא כנגד השערוריות המבישה האלו אינו מוכר כלל את בעית השבת ואינו בא לתבוע את עלבונה של השבת, אשר מחללים אותה בריש גלי בשם, התחרות המודרנית בשם, האליל הספורטיבי, ובשם, העונג הע' צוב" הנה של משחקים מומזים אשר לאשרת של דבר הם אינם אלא כמעשים פליליים, ה' מאורגנים על ידי אנשי צולם התחנות! רק בעתון, דברי" מרסו סופר אחד, דיר יעקב ארגון, מנת משרד השריד לשעבר, את ענין השבת וגם את בדרד"אנב: המסכה צבועים נימזים מוצאים על כדורגל... רבנת אנשים מלמדים מדי שבת בשבת מאות אלפי לירות כדי לנצח במחזות המשחקים בעיניים, והעולם של שדרים מיליוני לירות בבעת מוצאים על, מוסי' (זה משחק צבועים ביחס להוצאת השחיתות בין

הכדורגל המכווער קילקל את השורה בשנה גדושה פעילות והישגים

שף הספורט המולדאי ביותר עם זאת המושחת ביותר - זה הכדורגל, על ענף זה העולם בעולם משו, העולם התחנות, בני מוכיחה זאת והשחיתות המיוזמת טמטם הכנסת

הח"כים יוסף שריד ואהוד אולמרט, חברי ועדת הספורט של הכנסת:

..בענף הכדורגל הופעלו האלמנטים האפלים והאסוכנים ביותר בעולם התחנות הישראלי"

זוהר ויוהר... יבד אחד השחקן היה נחנץ לנו מאד נחנץ מאד, כשכל במחיר הליגה וכבוד ישראל! אכל כבוד השני - אולי הוא מיטיב במחז' - בקיצור נמרץ, סופר, דברי" מתקומם כנגד הניסיון, לניר" את השחקן המבוקש, שניתן לרכוש אותו בשוק הכבירה, והוא טוען בשם התימקראטי, ובשם זכויות האזרח, ובשם המהפכה הצרפתית, אשר מאז נעשו הזכויות לשוויון האדם ביחס לכל העולם התרבותי. מין נחל שינוי טכני! - פתורים הוא - כפיון כדרי להתמקד במשחקי הליגה צריך להיות אורה ישראלית, ומכיוון שיש הוצעה להיות אורה ישראלית צריך להיות יחד - ידן מלתי, שהוא נוצרי, אצל הרב, יסיד את דמו ויהיה כבר כשר להתלבט בקליטה קבוצה הכדורגלית.

ועם כל זה לא הפה עוד רשימת הדיסנים השליליים בשדה הספורט, כי נהגה מחברר שי' עצם החתוך המוכרז הוא: ספורט ישראלי, מוטל כספק, פסום סלאחונה נחללתה שטרוריה נוספת אצל כמה מן הקבוצות הלאומיות, שכן נמנות לרכוש בשוק הבינלאומי שחקנים שהם גויים נמרזים.

ועי נאטם כמובני במורסכר בנן זה? הנצח הספורט הלאומי, הנשיאת את השם: מכרי, ומי יצא כנגד כל עצם הצורך במסירת של, בידי" עבד שחקני הקבוצה הלאומית? עשה זאת נסאון המהדורות, דברי" המצדד כאלו בכך, שתנועת הספורט הישראלית תקנה לעצמה, מכובים" בשוק חשפני, ואלה השכרי רים ירוטמו כלפי עם העולם את, הכבוד הלאומי הישראלי (1).

במוריס הפסדו של כמה טעוים - סאנאון סופר, דברי" אחוז בנד המפצין לאחונה להביס נצפה אנטידות קיצנית בעתון זה - הפועל ידעה, קבוצת הכדורגל של, "מכרי" כולל אבוי, בענין שחקן מסיים נשנים מאמצים לניר אותו ואת ידועה, ואם יכלו הרב יסיד הולת לישול חלק גם במשחקי הליגה (הנצעות הלאומית הישראלית המוטלת על הקבוצה, הכל יתכן במהרה, זו של יוסף שריד וזהו, שהוכחה להיות ביניה

ובל התקשורת זדונית ביסודות הקדושה של עם ישראל מתנקמת מרה היות שהתקשורת מסוג כזה עולה לטכך את בסיס קיומה של האומה והמדינה כאחת! * מן הראוי לסנות ולפרט את הממצאים הללו על הקריה עצמיקה שנעשתה מיוזמתה של ועדת הספורט של הכנסת, הנה מספר חברי הכנסת אהוד אולמרט (סני' עת הליכודי):

אחנה עסקיו בעיקר במספר החוטם נרכיזים, הקשרים בהירודות הכדורגל הישראלי, לרבות ה' מעורבות של העולם התחנות הישראלי בכדורגל על קבוצותיו ואת הכספים שהורים העולם התחנות ל כדורגל הישראלי... נילינו את הפה המוסרי, שפסת כעבד השחקנים, כולל לקחת סופר... יצאנו ברושם מרובא המרד האנטי הליגיטימי מאד של גורמים רבים ומגוים העוסקים בכדורגל... אנו נחבז לאסור על אנשים כגלי עבד פלילי למלא כל המקד שהוא קבוצות הכדורגל.

הבריכות יוסף שריד (סמינת העבודה) הור' שף צבועים קורזים משלו להשלמת התמונה: "עית המסכים עכשית" זה עתה היות סכל הבינהנין ברובה, שדומות היותה יתור סקדנותה, אלו לנו ספק, כי כשליש מן הפסחנים הכתבי בדרך שאיננה מפורסמת אלא באמצעות קבוצות ומקורבים.

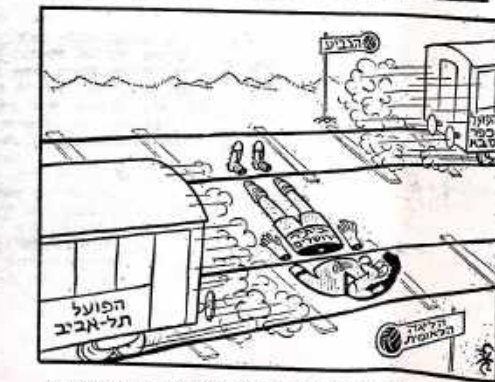
כשנשאלי חברי ועדת החקירה על הממצאים בהקשר להשחיתות של העולם התחנות בכל השערוריות הללו הם לא טייטשטור את המציאות האמורה ולא ניסו לכסות על הכיעור הנורא ונללו את האמת הנקובת:

"יש מעורבות שחקן מאד והסרת יותר של העולם התחנות בכדורגל הישראלי, זה מתיחה אל, הליכודי, אל הבולטים שבין מוריסים וראשי הכדורגל, במקרים סמיים התקינו שוטפים אלה את היריבוים טבינוים מתחום הפסד לתחם התחרות בכדורגל, יש רציות ברורות לכך, כי כמה משחקנים הבולטים מעוצבים מן מסודר להשפיע העולם התחנות, כולל פסדים עסקיים, שחקנים אלה נאלצו לא אחת כדרי משיעים למטרות שבעני לבין סמוטם אין ולא כלום... צריך להבין, שההישג האנטי של חלק מהשחקנים והעסקנים אינו בדיוק כזה, להיני רוצים יראות מדידות ואנטיים שלנו במקרים סמיים מדובר כמובנים, שאלטלא עסקו בכדורגל וזו נודאי ישיבים בבית המחר."

זו הגלית מדריסה והמטמט! כי אם לאתאון לטימצאים אלה של ועדת החקירה צריך לקבוע, כפי שאומרים במנגון עצמרי כי, הדג מסריה מן הראש" אה נבון מה שחסיקו חברי ועדת החקירה, כי המטמטה בכבודה ובעצמה מכסה על כפת הפסות פליליות אצל יגיודר הכדורגל הישראלי - כי או מה הוצעה שמוכל לצפות מאותה הצעה מורקית-לכת שאגרי החקירות של המשטרה ישל בכל מעשי השחיתות האלה? זה הגה על השאלה הנקובת: "היכן היתה המשטרה ישל בכל מעשי השחיתות האלה? המשטרה ישל לא ולמה היא לא הפעילה את מלאה סמכותה לעקר את השחיתות בענף הכדורגל הישראלי?"

שאלה זו הגניו למספרה ישראל עצמה, וכאן נבאו לפסוקם שאלתם סאד! הכדורגל הישראלי נהג

בעיטה חפשיית

קאריקאטורה המזמינה את המציאות המפליה בשדה הספורט טעוים זה, הפועל מתוך, הטיצ' מוצים את, האונות הספליות בין קבוצת, הפועל ההסתורני מהד ושא ושל, בינר" הרווינוניסטי סאיד...

בית יעקב

ירחון לעניני חנוך ספרות, ומחשבה
שנה 17 — קובץ א' — תשרי תשל"ו

BETH JACOB

Monthly for Religious Education and Thought

188 • October 1975 • Issue 1

בתוכן:

בפתח הגליון • על חדשות החודש

בעיות הזמן באספקלרית הנצח / עם התורה במאבק לציונה של ארץ הקודש — מורנו רבי יעקב רוזנחיים

סקירה מדינית מניו-יורק / „הקשר המערב-ישראלי, ארצות הברית ומצרים — האם הסכם הביניים אכן יבטיח שנים של אי לוחמה בחזית הערבית? זוהי הבעיה המרכזית המעסיקה את דעת הציבור באמריקה — יצחק בן-שי

בעיה עדינה לעיון ולדין / ההגלגוליות הישראליה מתמוטטת לעינינו — האנז'אני בפתחה של תנועת שיבה ליהדות — משה פלאגא

להסיר לזות שפתיים / „זכרם של קדושים" — והעובדות כהויותן

דף הסיפורים / ריקודו של השרבוב — דוד זריצקי

פרקי שירה / על הגשר — צבי יאיר; הקוץ והכלנית — א.מ. קרוגמן

ממעיינות הנצח / התורה והמצווה

צרות תמונות / הקהלה היהודית באמסטרדם: שגשוג ושברון

קהלות קודש באירופה / קורות הקהלה הספרדית בהולנד — מופת ודוגמה להשפעת היהודים בפיתוח אירופה

לתולדות החסידות בפולין / אדמו"רי בית דזיקוב, מגזע רבי נפתלי מרופשיץ — אהרן סורסקי

לדיקונו של יהודי מפולין / הסבא — חולית-איתנים ברצף-ההוד של הדורות — גרשון גורא

ניצוץ של אמת / הספורט הישראלי מהו? „מקור לכבוד לאומי" או הממה לפשע ושפלות — ניצוצי

מהנעשה בתנועות בית יעקב ובנות אגודת ישראל / 3000 בנות השתתפו במפעל-חופש של בנות אגודת ישראל; כנס ארצי מרשים של תלמידות בית יעקב

צרות מכתבים • זיקור ומכמורת

לוח המאורעות • הלכו לעולמם

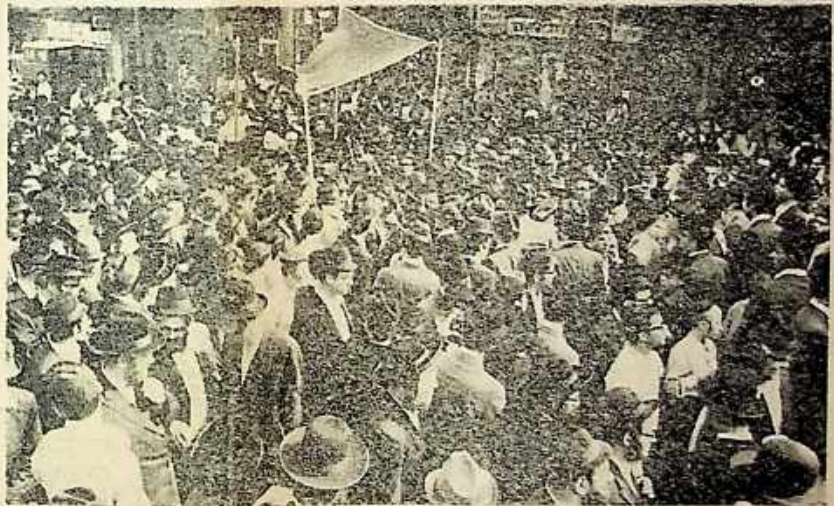
המחיר: 3.50 ל"י

החגיגות של חנוכה שיבת חברון — בתמונות

שיבת חברון, הנחשבת בצדק, כאחד ממבצרי-התורה הראשיים והוותיקים בארץ-הקודש, חגגה ברוב עם ובמלוא החוד והדר את חנוכה הקריה הישיבתית הטוארת, שהוקמה בירושלים עיר-הקודש.

עם העברתה של ישיבת חברון לבנינים החדשים רביהמדות, נפתחה תקופה חדשה ולבתי-תנופה לביצורה והרחבתה של ישיבה מרכזית זו. זה תארוך המחייב גם לסקור את דרכי-ההתפתחות של מוסד תורני ועליון זה, אשר מסמנות אותה התחנות: סלובודקה-חברון-ירושלים-ואמנם, באחד הגליונות הבאים נקדיש מקום נרחב לסקור קורות הישיבה, למן ייסודה ועד היום. בחגיגות לכבוד „שמחת התורה" השתתפו מאות ואלפים מבין תלמידי ישיבת חברון, מאז ועד היום הוה-נקודת-השיא בחגיגות היוותה הכנסת ספריית-התורה לתוך הקריה החדשה. רבים מאישי התורה בארץ-הקודש באו לקחת חלק בחגיגות וכדבריהם העלו את מעמדה וחשיבותה של הישיבה הנדולה.

רמי החזרה מובטחים
Return Postage Guaranteed

ירושלים
JERUSALEM
שולם
P. P.
214